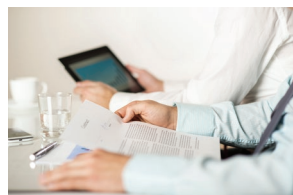

Република Србија
Министарство финансија

БИЛТЕН

СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И
СТРУЧНА МИШЉЕЊА ЗА ПРИМЕНУ
ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

број 9
септембар 2017.
година LVII
ISSN 0354 - 3242

БИЛТЕН
СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И СТРУЧНА МИШЉЕЊА ЗА
ПРИМЕНУ ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

Број 9
септембар 2017.
година LVII
ISSN 0354-3242

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
БЕОГРАД

Оснивач и издавач
Министарство финансија Републике Србија
Београд, Кнеза Милоша 20
www.mfin.gov.rs

(Оснивачка и издавачка права преузета од Министарства финансија СРЈ на основу Споразума о преносу оснивачких права бр. 651-01-1/2003)

За издавача
др Душан Вујовић, министар финансија
Уређивачки одбор
Горана Грозданић, др Наташа Ковачевић,
Весна Хрељац Ивановић, мр Јасмина Кнежевић

Главни уредник
Горана Грозданић
посебни саветник министра финансија

Уредник
мр Јасмина Кнежевић
jasmina.knezevic@mfin.gov.rs

Редакција
БИЛТЕН Службена објашњења и стручна мишљења
за примену финансијских прописа
Министарство финансија Републике Србије
Кнеза Милоша 20, 11000 Београд
Тел. 011/3642 659

Припрема и штампа
Штампарија Министарства финансија Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20

Tel. 011/3642 659 bilten@mfin.gov.rs

Билтен излази месечно.
Copyright © 2003-2017 by Министарство финансија Републике Србије
Сва права задржана.

САДРЖАЈ
ЈАВНИ ПРИХОДИ
ПОРЕЗИ

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Одређивање пореског дужника када обвезник ПДВ другом обвезнику ПДВ, у оквиру изградње објекта – хладњаче, изврши испоруку са уградњом расхладне опреме, као и када је реч о сервисирању расхладне опреме која представља саставни део хладњаче 11
 2. Да ли физичко лице које се сматра пољопривредником има право на ПДВ надокнаду када изврши промет пољопривредних производа – пшенице, кукуруза и сунцокрета обвезнику ПДВ? 14
 3. Порески третман услуга организовања стручног скупа и школе ултразвука које врши Универзитетска дечја клиника 16
 4. Порески третман промета услуга дезинфекције, дезинсекције и дератизације 18
 5. Одређивање пореског дужника за промет услуге уградње бежон плоча у подлогу од шљунка који обвезник ПДВ врши другом обвезнику ПДВ..... 21
 6. Остваривање права на одбитак претходног пореза обвезника ПДВ – страног лица 24
 7. Порески третман преноса дела имовине у поступку статусне промене издвајања уз оснивање 26
-

8. Порески третман превоза сопствених добара који обвезник ПДВ врши за сопствене потребе 31

9. Утврђивање основице за обрачунавање ПДВ за извршени промет у случају наплате аванса у различитим периодима примене прописа којима се уређује порез на додату вредност 32

10. Да ли постоји обавеза страног привредног субјекта да одреди пореског пуномоћника у складу са Законом о ПДВ када је реч о једнократном опорезивом промету добара који у Републици Србији страни привредни субјект врши другом страном привредном субјекту који није обвезник ПДВ у Републици Србији? 34

11. Порески третман увоза добара која су извезена, а која се у Републику Србију враћају непродата или зато што не одговарају обавезама које проистичу из уговора, односно пословног односа на основу којег су била извезена 37

12. Порески третман промета без накнаде (поклона) амбулантних возила здравственим установама од стране обвезника ПДВ који се бави прометом моторних возила 38

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Да ли физичко лице, као једини законски наследник првог наследног реда, плаћа порез на наслеђе и да ли је дужан да плати трошкове спровођења оставинског поступка пред јавним бележником и награду јавном бележнику? 41

2. Да ли је предмет опорезивања порезом на имовину пословни објекат у својини физичког лица који је намењен за производњу брашна, а који се не користи ни за обављање самосталне делатности (радња власника објекта је брисана из регистра привредних субјеката) ни за другу намену (јер су у објекту машине и опрема које је то физичко лице користило за обављање самосталне делатности)?..... 41

3. а) Да ли основицу пореза на имовину чини вредност непокретности исказана у пословним књигама на последњи дан пословне године обвезника (тј. књиговодствена вредност) за: пумпнустаницу, егализациони базен, постројење за пречишћавање отпадних вода и котларницу у оквиру које се производи пара за грејање и технолошке тј. производне процесе, који објекти су везани за производне процесе у оквиру прерађивачке индустрије, а односе се на пречишћавање отпадних вода (пумпна станица, егализациони базен и постројење за пречишћавање отпадних вода) и производњу паре (котларница)? 43

б) Да ли је могућа измена пореске пријаве за претходну годину због грешке у начину утврђивања пореске основице, ако је за одређене производне објекте као основица пореза на имовину, уместо књиговодствене вредности, грешком утврђена вредност према елементима из члана 6. Закона о порезима на имовину?..... 43

4. Допуна мишљења Министарства финансија број: 011-00-00594/2017-04 од 8. августа 2017. године..... 52

5. Да ли се плаћа порез на поклон стана који је сестра учинила „рођеном“ брату са којим живи у заједничком домаћинству непрекидно од 1971. године у другом стану (а не у стану који је предмет поклона)?..... 53

6. Да ли обвезник пореза на имовину чија је претежна регистрована делатност 46.39 Неспецијализована трговина на велико и мало храном, пићима и дуваном, а који обавља и делатност шифра 01.13 и 01.47, има право на ослобођење од пореза на имовину за објекте који се искључиво користе за примарну пољопривредну производњу, применом члана 12. став 1. тачка 10) Закона о порезима на имовину? 54

7. Да ли се плаћа порез на поклон на уступање $\frac{1}{2}$ идеалног дела наслеђеног стана деобом наследничке заједнице у оставинском поступку, које брат учини сестри (са којом има заједничке родитеље), ако брат-уступилац и сестра-пријемник тог наследног дела непрекидно живе у заједничком домаћинству од 1971. године?..... 56

8. Да ли је Туристичка организација општине Трстеник, која је индиректни корисник буџетских средстава, дужна да обрачунава порез на поклон на донације у новцу које добија од физичких и правних лица по основу уговора који закључује са тим лицима, за намену организовања манифестације „Стопањска печенијада“? 60

9. Допуна мишљења Министарства финансија бр. 011-00-00499/2017-04 од 30. јуна 2017. год. 63

10. Да ли се плаћа порез на имовину за непокретност оштећену дејством поплаве и клизишта, за коју није исплаћена процењена штета, у случају кад је обвезник тог пореза особа са инвалидитетом? 64

11. Да ли се плаћа порез на наслеђе и поклон у случајевима:

– наслеђа стана, земљишта, викенд куће и новчаних потраживања на име неисплаћених пензија, које остваре наследници првог наследног реда; 65

– стицања имовине у оставинском поступку пријемом наследног дела који је син оставиоца уступио својој мајци – супрузи оставиоца; 65

– физичке деобе имовинске заједнице у оставинском поступку? 65

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Обавеза плаћања пореза на доходак грађана у случају када физичко лице оствари примање којим се надокнађује штета услед претрпљене телесне повреде 69

2. Изузимање од опорезивања порезом на капитални добитак прихода који физичко лице оствари у случају продаје удела у привредном друштву 71

3. Обрачунавање и плаћање пореза и доприноса за обавезно социјално осигурање по основу солидарне помоћи ради ублажавања неповољног материјалног положаја запослених у комуналним делатностима, која је као право запосленог регулисана Посебним колективним уговором за јавна предузећа у комуналној делатности на територији Републике Србије 73

РЕПУБЛИЧКЕ АДМИНИСТРАТИВНЕ ТАКСЕ

1. Могућност да се чланови Светске атлетске федерације (IAAF) ослободе плаћања републичке административне таксе за визу коју странац прибавља приликом уласка у Републику Србију, ако град Београд буде домаћин Светског атлетског првенства у дворани 2020. године..... 79

ДУВАН

1. Да ли постоји обавеза уписа у Регистар увозника дувана, обрађеног дувана, односно дуванских производа, у случају када је привредни субјект поднео захтев надлежном царинском органу за издавање дозволе за отварање царинског магацина типа „С“, који се неће бавити снабдевањем потрошача на територији Републике Србије и чија је основна делатност реекспорт акцизне робе? 81

2. Да ли постоји обавеза уписа у Регистар произвођача дуванских производа и уписа у Регистар увозника дувана, обрађеног дувана, односно дуванских производа, када привредни субјект А у име и

за рачун другог привредног субјекта Б – страног лица, дуванске производе смешта у царинско складиште, у складу са царинским прописима, ради препакивања у царинском магацину и враћања истих дуванских производа на адресу пошиљаоца или на адресу по налогу привредног субјекта Б? 83

Ф И Н А Н С И Ј С К И С И С Т Е М

РАЧУНОВОДСТВО

1. Појам књиговодствене вредности укупне имовине друштва и начин на који се утврђује вредност имовине која се стиче, односно којом се располаже..... 85

ДЕВИЗНО ПОСЛОВАЊЕ

1. а) Да ли нерезидент – правно лице, као поверилац из реализованог спољнотрговинског посла резидента, може слободно располагати својим потраживањем стеченим за време трајања уговора о продаји друштвеног капитала, на тај начин што би исто потраживање, након раскида уговора о продаји друштвеног капитала, пренео на другог резидента – правно лице, као и да ли је за закључење уговора о преносу потраживања потребна сагласност Владе?..... 87

б) Да ли нерезидент – банка, као кредитни поверилац резидента – кредитног дужника, може слободно располагати својим потраживањем стеченим за време трајања уговора о продаји

друштвеног капитала, на тај начин што би своје кредитно потраживање, након раскида уговора о продаји друштвеног капитала, пренела на другог резидента – правно лице, као и да ли је за закључење уговора о преносу потраживања потребна сагласност Владе? 87

2. Примена члана 33. Закона о девизном пословању 91

ОБАВЉАЊЕ ПЛАЋАЊА ПРАВНИХ ЛИЦА, ПРЕДУЗЕТНИКА И ФИЗИЧКИХ ЛИЦА КОЈА НЕ ОБАВЉАЈУ ДЕЛАТНОСТ

1. Измирење међусобних новчаних обавеза правних лица у тренутку када су рачуни једног од њих блокирани ради извршења принудне наплате..... 93

ПОДСЕТНИК

Финансијски прописи донети у септембру 2017. године 97

Ј А В Н И П Р И Х О Д И

ПОРЕЗИ

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Одређивање пореског дужника када обвезник ПДВ другом обвезнику ПДВ, у оквиру изградње објекта – хладњаче, изврши испоруку са уградњом расхладне опреме, као и када је реч о сервисирању расхладне опреме која представља саставни део хладњаче

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-240/2017-04 од 26.9.2017. год.)

За промет добара и услуга из области грађевинарства који обвезник ПДВ врши другом обвезнику ПДВ, односно лицу из члана 9. став 1. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14–др. закон, 142/14, 83/15 и 108/16, у даљем тексту: Закон), обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ има обвезник ПДВ – прималац добара и услуга као порески дужник из члана 10. став 2. тачка 3) Закона. Правилником о утврђивању добара и услуга из области грађевинарства за сврху одређивања пореског дужника за порез на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 86/15, у даљем тексту: Правилник) ближе се уређује шта се, у смислу члана 10. став 2. тачка 3) Закона, сматра добрима и услугама из области грађевинарства.

Сагласно наведеном, када обвезник ПДВ другом обвезнику ПДВ, у оквиру изградње објекта – хладњаче, изврши испоруку са уградњом расхладне опреме која представља саставни део хладњаче, што значи да се предметна опрема не може премештати са места на место без оштећења суштине објекта – хладњаче, мишљења

смо да је реч о промету добара из области грађевинарства у смислу члана 10. став 2. тачка 3) Закона, а као активности из групе 41.20 – Изградња стамбених и нестамбених зграда, која је наведена у члану 2. став 1. тачка 1) Правилника. С тим у вези, порески дужник за предметни промет је обвезник ПДВ – прималац добара.

Међутим, када је реч о сервисирању расхладне опреме која представља саставни део хладњаче, порески дужник јесте обвезник ПДВ који врши тај промет, с обзиром на то да се предметни промет не сматра прометом добара и услуга из области грађевинарства у смислу члана 10. став 2. тачка 3) Закона.

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Прометом добара, у смислу овог закона, сматра се и испорука добара произведених или састављених по налогу наручиоца, од материјала испоручиоца, ако се не ради само о додацима или другим споредним материјалима (члан 4. став 3. тачка 6) Закона).

Промет услуга, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 5. став 1. Закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Прометом услуга, у смислу овог закона, сматра се и предаја добара произведених или састављених по налогу наручиоца, од материјала наручиоца (члан 5. став 3. тачка 3) Закона).

Према одредби члана 10. став 1. тачка 1) Закона, порески дужник, у смислу овог закона, је обвезник који врши опорезиви

промет добара и услуга, осим када обавезу плаћања ПДВ у складу са овим чланом има друго лице.

Одредбом члана 10. став 2. тачка 3) Закона прописано је да је, изузетно од става 1. тачка 1) овог члана, порески дужник прималац добара или услуга из области грађевинарства, обвезник ПДВ, односно лице из члана 9. став 1. овог закона, за промет извршен од стране обвезника ПДВ.

Сагласно одредбама члана 2. став 1. Правилника, добрима и услугама из области грађевинарства, у смислу члана 10. став 2. тачка 3) Закона, сматрају се добра и услуге чији се промет врши у складу са чланом 4. став 1. и став 3. тачка 6) и чланом 5 став 1. и став 3. тачка 3) Закона, у оквиру обављања делатности из следећих група Класификације делатности које су прописане Уредбом о класификацији делатности („Сл. гласник РС“, бр. 54/10), и то:

- 1) 41.20 Изградња стамбених и нестамбених зграда;
- 2) 42.11 Изградња путева и аутопутева;
- 3) 42.12 Изградња железничких пруга и подземних железница;
- 4) 42.13 Изградња мостова и тунела;
- 5) 42.21 Изградња цевовода;
- 6) 42.22 Изградња електричних и телекомуникационих водова;
- 7) 42.91 Изградња хидротехничких објеката;
- 8) 42.99 Изградња осталих непоменутих грађевина;
- 9) 43.11 Рушење објеката;
- 10) 43.12 Припрема градилишта;
- 11) 43.21 Постављање електричних инсталација;
- 12) 43.22 Постављање водоводних, канализационих, грејних и климатизационих система;
- 14) 43.29 Остали инсталациони радови у грађевинарству;
- 15) 43.31 Малтерисање;
- 16) 43.32 Уградња столарије;
- 17) 43.33 Постављање подних и зидних облога;

- 18) 43.34 Бојење и застакљивање;
- 19) 43.91 Кровни радови;
- 20) 43.99 Остали непоменути специфични грађевински радови.

Када обвезник пореза на додату вредност (у даљем тексту: ПДВ) обавља активности из става 1. овог члана, независно од тога да ли је регистрован за обављање тих активности у складу са законом, по налогу наручиоца, од сопственог материјала, под условом да се не ради само о додацима или другим споредним материјалима, сматра се да обвезник ПДВ, у складу са чланом 4. ст. 1. и 3. тачка б) Закона, врши промет добара из области грађевинарства из члана 10. став 2. тачка 3) Закона (став 2. истог члана Правилника).

Одредбом става 3. истог члана Правилника прописано је да када обвезник ПДВ обавља активности из става 1. овог члана, независно од тога да ли је регистрован за обављање тих активности у складу са законом, по налогу наручиоца, од материјала наручиоца, сматра се да обвезник ПДВ, у складу са чланом 5. ст. 1. и 3. тачка 3) Закона, врши промет услуга из области грађевинарства из члана 10. став 2. тачка 3) Закона.

2. Да ли физичко лице које се сматра пољопривредником има право на ПДВ надокнаду када изврши промет пољопривредних производа – пшенице, кукуруза и сунцокрета обвезнику ПДВ?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-1087/2016-04 од 26.9.2017. год.)

Када физичко лице које није обвезник ПДВ, а које се, у складу са Законом о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14–др. закон, 142/14, 83/15 и 108/16, у даљем тексту: Закон), сматра пољопривредником (власник, купац и други корисник пољопривредног и шумског

земљишта, односно носилац или члан пољопривредног газдинства уписан у регистру пољопривредних газдинстава), изврши промет пољопривредних производа – пшенице, кукуруза и сунцокрета обвезнику ПДВ, има право на ПДВ надокнаду. Обвезник ПДВ – прималац наведених добара, дужан је да обрачуна ПДВ надокнаду у износу од 8% на вредност примљених добара, о чему издаје признаницу, као и да обрачунату ПДВ надокнаду исплати пољопривреднику у новцу – уплатом на текући рачун или рачун штедње.

У случају када обвезник ПДВ изврши опорезиви промет добара пољопривреднику, у конкретном случају промет ђубрива, семена и средстава за заштиту биља, обвезник ПДВ је дужан да на накнаду (коју прима или треба да прими за извршени промет добара од примаоца добара или трећег лица) у коју није укључен ПДВ, обрачуна ПДВ по прописаној пореској стопи и обрачунати ПДВ плати у складу са Законом.

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Одредбом члана 17. став 1. Закона прописано је да је пореска основица (у даљем тексту: основица) код промета добара и услуга износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге од примаоца добара или услуга или трећег лица, укључујући субвенције и друга примања (у даљем тексту: субвенције), у коју

није укључен ПДВ, ако овим законом није друкчије прописано.

Сагласно одредби члана 34. став 1. Закона, физичка лица која су власници, закупци и други корисници пољопривредног и шумског земљишта и физичка лица која су као носиоци, односно чланови пољопривредног газдинства уписана у регистру пољопривредних газдинстава у складу са прописом којим се уређује регистрација пољопривредних газдинстава (у даљем тексту: пољопривредници), имају право на надокнаду по основу ПДВ (у даљем тексту: ПДВ надокнада), под условима и на начин одређен овим законом.

Према одредби члана 34. став 2. Закона, ПДВ надокнада признаје се пољопривредницима који изврше промет пољопривредних и шумских производа, односно пољопривредних услуга обвезницима.

Одредбом става 3. истог члана Закона прописано је да ако пољопривредници изврше промет добара и услуга из става 2. овог члана, обвезник је дужан да обрачуна ПДВ надокнаду у износу од 8% на вредност примљених добара и услуга, о чему издаје документ за обрачун (у даљем тексту: признаница), као и да обрачунату ПДВ надокнаду исплати пољопривредницима у новцу (уплатом на текући рачун или рачун штедње).

Обвезници из става 3. овог члана имају право да одбију износ ПДВ надокнаде као претходни порез, под условом да су ПДВ надокнаду и вредност примљених добара и услуга платили пољопривреднику (став 4. истог члана Закона).

3. Порески третман услуга организовања стручног скупа и школе ултразвука које врши Универзитетска дечја клиника (Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00761/2017-04 од 26.9.2017. год.)

У складу са Законом о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13,

68/14–др. закон, 142/14, 83/15 и 108/16, у даљем тексту: Закон), на промет услуга образовања (предшколско, основно, средње, више и високо) и професионалне преквалификације који врше лица регистрована за обављање тих делатности, при чему се ове делатности обављају у складу са прописима који уређују област предшколског, основног, средњег, вишег и високог образовања и професионалне преквалификације, ПДВ се не обрачунава и не плаћа, а обвезник ПДВ нема право на одбитак претходног пореза по том основу. Међутим, када обвезник ПДВ – Универзитетска дечја клиника врши промет услуга организовања традиционалног годишњег скупа „Дани Универзитетске дечје клинике“ и курса ултразвука „Ултразвук у педијатријској радиологији“, на промет предметних услуга обвезник ПДВ – Универзитетска дечја клиника дужан је да обрачуна ПДВ по општој стопи ПДВ од 20% и да обрачунати ПДВ плати у складу са Законом. Наиме, наведене услуге не сматрају се услугама предшколског, основног, средњег, вишег и високог образовања, односно професионалне преквалификације, за чији је промет Законом прописано пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза.

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Одредбом члана 25. став 2. тачка 13) Закона прописано је пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза, тј. да се ПДВ не плаћа на промет услуга образовања (предшколско, основно, средње, више и високо) и професионалне преквалификације, као и са

њима непосредно повезаног промета добара и услуга од стране лица регистрованих за обављање тих делатности, ако се ове делатности обављају у складу са прописима који уређују ту област.

Према одредби члана 7. став 1. Правилника о утврђивању појединих добара и услуга из члана 25. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 120/12 и 86/15, у даљем тексту: Правилник), услугама, у смислу члана 25. став 2. тачка 13) Закона, сматрају се услуге образовања (предшколског, основног, средњег, вишег и високог) и професионалне преквалификације, које пружају лица регистрована за обављање тих делатности у складу са прописима који уређују ту област, независно од тога да ли су ова лица усмерена ка остваривању добити.

Професионалном преквалификацијом из става 1. овог члана сматрају се додатно образовање и обука који се врше у складу са законом којим се уређује запошљавање и осигурање за случај незапослености (став 2. истог члана Правилника).

4. Порески третман промета услуга дезинфекције, дезинсекције и дератизације

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00500/2017-04 од 25.9.2017. год.)

У складу са Законом о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14–др. закон, 142/14, 83/15 и 108/16, у даљем тексту: Закон), на промет услуга дезинфекције, дезинсекције и дератизације, који обвезник ПДВ врши у складу са Законом о заштити становништва од заразних болести („Сл. гласник РС“, бр. 15/16), ПДВ се не обрачунава и не плаћа, а обвезник ПДВ нема право на одбитак претходног пореза по том основу. Промет услуга дезинфекције, дезинсекције и дератизације, који се врши у складу са Законом о

ветеринарству („Сл. гласник РС“, бр. 91/05, 30/10 и 93/12), опорезује се ПДВ у складу са Законом.

Према томе, када обвезник ПДВ врши промет услуга дезинфекције, дезинсекције и дератизације у складу са Законом о заштити становништва од заразних болести, ПДВ се не обрачунава и не плаћа, а обвезник ПДВ нема право на одбитак претходног пореза по том основу. На промет предметних услуга, које се пружају у складу са Законом о ветеринарству, ПДВ се обрачунава по пореској стопи ПДВ од 20% и плаћа у складу са Законом.

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Одредбом члана 23. став 1. Закона прописано је да општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 20%.

Према одредби члана 25. став 2. тачка 8) Закона, ПДВ се не плаћа на промет услуга које пружају лекари, стоматолози или друга лица у складу са прописима који регулишу здравствену заштиту.

Одредбом члана 14. став 1. Закона о заштити становништва од заразних болести прописано је да мере за заштиту становништва од заразних болести представљају скуп свих активности које планирају, организују и спроводе органи Републике Србије, аутономне покрајине, јединица локалне самоуправе, привредни субјекти и правна лица, институти и заводи за јавно здравље и друге здравствене установе, здравствени радници и здравствени сарадници и физичка лица у циљу заштите становништва од заразних болести.

Заштита становништва од заразних болести врши се спровођењем општих, посебних, ванредних и других мера за заштиту становништва од заразних болести, у складу са законом (став 2. истог члана Закона о заштити становништва од заразних болести).

Према одредби члана 15. Закона о заштити становништва од заразних болести, опште мере за заштиту становништва од заразних болести спроводе се у објектима који подлежу санитарном надзору, односно над објектима, просторијама, уређајима, опремом и над лицима која обављају делатност у области здравства, социјалног збрињавања, образовања, пословања са храном, угоститељства, туризма, трговине и услуга, унутрашњег и међународног саобраћаја, спорта и рекреације.

У складу са одредбом члана 16. став 1. тачка 5) Закона о заштити становништва од заразних болести, опште мере за заштиту становништва од заразних болести су спровођење превентивне дезинфекције, дезинсекције и дератизације у насељеним местима, на јавним површинама, у стамбеним објектима, у средствима јавног саобраћаја, у објектима под санитарним надзором и њиховој непосредној околини и у другим објектима у којима се обавља друштвена, односно јавна делатност.

Одредбом члана 16. став 4. Закона о заштити становништва од заразних болести прописано је да дезинфекцију, дезинсекцију и дератизацију као општу меру, спроводе заводи односно институти за јавно здравље, друга правна лица и предузетници ако испуњавају прописане услове.

Посебне мере за заштиту становништва од заразних болести су дезинфекција, дезинсекција и дератизација по епидемиолошким индикацијама (члан 17. став 1. тачка 9) Закона о заштити становништва од заразних болести).

Меру дезинсекције и дератизације по епидемиолошким индикацијама утврђену у ставу 1. тачка 9) овог члана, осим у здравственим установама, школама, предшколским установама

и другим објектима у којима бораве деца, омладина и стара лица, спроводе и друга правна лица и предузетници, у складу са законом (члан 17. став 3. Закона о заштити становништва од заразних болести).

Према одредби члана 4. тачка 13) Закона о ветеринарству, ветеринарска делатност, у смислу овог закона, обухвата послове дезинфекције, дезинсекције, дератизације, дезодорације и деконтаминације.

Одредбом члана 116. став 1. Закона о ветеринарству прописано је да дезинфекцију, дезинсекцију и дератизацију могу да обављају привредно друштво односно друго правно лице и предузетник ако у погледу одговарајућих стручних радника, опреме и средстава испуњавају услове, које ближе прописује министар.

5. Одређивање пореског дужника за промет услуге уградње бехатон плоча у подлогу од шљунка који обвезник ПДВ врши другом обвезнику ПДВ

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00546/2017-04 од 15.9.2017. год.)

За промет добара и услуга из области грађевинарства који обвезник ПДВ врши другом обвезнику ПДВ, односно лицу из члана 9. став 1. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14–др. закон, 142/14, 83/15 и 108/16, у даљем тексту: Закон), обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ има обвезник ПДВ – прималац добара и услуга као порески дужник из члана 10. став 2. тачка 3) Закона. Правилником о утврђивању добара и услуга из области грађевинарства за сврху одређивања пореског дужника за порез на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 86/15, у даљем тексту: Правилник) ближе се уређује шта се, у смислу члана 10. став 2. тачка 3) Закона, сматра добрима и услугама из области грађевинарства. Када обвезник ПДВ другом

обвезнику ПДВ изврши промет услуга уградње бехатон плоча у подлогу од шљунка, реч је о промету из области грађевинарства у смислу члана 10. став 2. тачка 3) Закона, што значи да је порески дужник за предметни промет услуга обвезник ПДВ – прималац услуга. У зависности од тога да ли је у конкретном случају реч о промету услуге која се, примера ради, пружа у оквиру изградње зграде или другог објекта (нпр. пешачке стазе или колског прилаза објекту), врши се и разврставање услуге у одговарајућу активност у складу са чланом 2. став 1. Правилника.

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

У складу са одредбом става 3. тачка б) истог члана Закона, прометом добара, у смислу овог закона, сматра се и испорука добара произведених или састављених по налогу наручиоца, од материјала испоручиоца, ако се не ради само о додацима или другим споредним материјалима.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Прометом услуга, у смислу овог закона, сматра се и предаја добара произведених или састављених по налогу наручиоца, од материјала наручиоца (члан 5. став 3. тачка 3) Закона).

Према одредби члана 9. став 1. Закона, Република и њени органи, органи територијалне аутономије и локалне самоуправе, као и правна лица основана законом, односно актом органа Републике,

територијалне аутономије или локалне самоуправе у циљу обављања послова државне управе или локалне самоуправе (у даљем тексту: Република, органи и правна лица), нису обвезници у смислу овог закона ако обављају промет добара и услуга из делокруга органа, односно у циљу обављања послова државне управе или локалне самоуправе.

У складу са одредбом члана 10. став 1. тачка 1) Закона, порески дужник, у смислу овог закона, је обвезник који врши опорезиви промет добара и услуга, осим када обавезу плаћања ПДВ у складу са овим чланом има друго лице.

Одредбом члана 10. став 2. тачка 3) Закона прописано је да је, изузетно од става 1. тачка 1) овог члана, порески дужник прималац добара или услуга из области грађевинарства, обвезник ПДВ, односно лице из члана 9. став 1. овог закона, за промет извршен од стране обвезника ПДВ.

Сагласно одредби члана 2. став 1. Правилника, добрима и услугама из области грађевинарства, у смислу члана 10. став 2. тачка 3) Закона, сматрају се добра и услуге чији се промет врши у складу са чланом 4. став 1. и став 3. тачка 6) и чланом 5) став 1. и став 3. тачка 3) Закона, у оквиру обављања делатности из следећих група Класификације делатности које су прописане Уредбом о класификацији делатности („Сл. гласник РС“, бр. 54/10), и то:

- 1) 41.20 Изградња стамбених и нестамбених зграда;
- 2) 42.11 Изградња путева и аутопутева;
- 3) 42.12 Изградња железничких пруга и подземних железница;
- 4) 42.13 Изградња мостова и тунела;
- 5) 42.21 Изградња цевовода;
- 6) 42.22 Изградња електричних и телекомуникационих водова;
- 7) 42.91 Изградња хидротехничких објеката;
- 8) 42.99 Изградња осталих непоменутих грађевина;
- 9) 43.11 Рушење објеката;

- 10) 43.12 Припрема градилишта;
- 11) 43.21 Постављање електричних инсталација;
- 12) 43.22 Постављање водоводних, канализационих, грејних и климатизационих система;
- 13) 43.29 Остали инсталациони радови у грађевинарству;
- 14) 43.31 Малтерисање;
- 15) 43.32 Уградња столарије;
- 16) 43.33 Постављање подних и зидних облога;
- 17) 43.34 Бојење и застакљивање;
- 18) 43.91 Кровни радови;
- 19) 43.99 Остали непоменути специфични грађевински радови.

6. Остваривање права на одбитак претходног пореза обвезника ПДВ – страног лица

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-226/2017-04 од 12.9.2017. год.)

У складу са Законом о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14–др. закон, 142/14, 83/15 и 108/16, у даљем тексту: Закон), страног лица које је евидентирано за обавезу плаћања ПДВ, односно његов порески пуномоћник у име и за рачун тог страног лица, који обавља све послове у вези са испуњавањем обавеза и остваривањем права које страног лица у складу са овим законом има као обвезник ПДВ, има право да ПДВ обрачунат од стране обвезника ПДВ – претходног учесника у промету за промет услуга, одбије као претходни порез, уз испуњење прописаних услова – да поседује прописану документацију (рачун или други документ који служи као рачун издат у складу са прописима којима се уређује опорезивање потрошње ПДВ), као и да примљене услуге користи или да ће их користити за обављање делатности у оквиру које врши

промет добара и услуга са правом на одбитак претходног пореза, тј. за промет који је опорезив ПДВ, промет за који је прописано пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза или за промет који се сматра извршеним у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Одредбом члана 10а став 1. Закона прописано је да је страном лице које врши опорезиви промет добара и услуга у Републици дужно да одреди пореског пуномоћника и да се евидентира за обавезу плаћања ПДВ, независно од износа тог промета у претходних 12 месеци, ако овим законом није друкчије уређено.

Сагласно одредби става 6. истог члана Закона, порески пуномоћник страног лица у име и за рачун тог страног лица обавља све послове у вези са испуњавањем обавеза и остваривањем права које страном лице у складу са овим законом има као обвезник ПДВ (подношење евиденционе пријаве, обрачунавање ПДВ, издавање рачуна, подношење пореских пријава, плаћање ПДВ и друго).

Сагласно одредби члана 27. Закона, претходни порез је износ ПДВ обрачунат у претходној фази промета добара и услуга, односно плаћен при увозу добара, а који обвезник може да одбије од ПДВ који дугује.

Према одредбама члана 28. став 1. Закона, право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката (у даљем тексту: објекти за вршење делатности), односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који у складу са чланом 24. овог закона постоји ослобођење од плаћања ПДВ;

3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Право на одбитак претходног пореза, према одредбама члана 28. став 2. Закона, обвезник може да оствари ако поседује:

1) рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу са овим законом;

2) документ о извршеном увозу добара у којем је исказан ПДВ и документ којим се потврђује да је исказани ПДВ плаћен приликом увоза.

Одредбама става 3. истог члана Закона прописано је да у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. овог члана обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга, који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;

2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Сагласно одредби става 4. истог члана Закона, право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1–3. овог члана.

7. Порески третман преноса дела имовине у поступку статусне промене издавања уз оснивање

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-527/2017-04 од 12.9.2017. год.)

У складу са Законом о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14–др. закон, 142/14, 83/15 и 108/16, у даљем тексту: Закон), када

обвезник ПДВ изврши пренос дела имовине код статусне промене привредног друштва издвајања уз оснивање, у складу са законом којим се уређују привредна друштва, сматра се да промет добара и услуга није извршен ако предметни део имовине представља пословну целину чијим преносом се стицаоцу омогућава самостално обављање делатности, а преносиоцу је, у моменту преноса, онемогућено да обавља ту делатност, уз испуњење осталих услова: да је стицалац обвезник ПДВ, односно да тим преносом постаје обвезник ПДВ и да наставља да обавља исту делатност коју је обављао преносилац.

Сагласно наведеном, када обвезник ПДВ који се бави продајом ИТ опреме, израдом софтверских решења и активностима које се односе на услуге прихвата платних картица и обраде података у вези са свим трансакцијама које су извршене употребом платних картица на одређеним терминалима, у поступку статусне промене издвајања уз оснивање у складу са законом којим се уређују привредна друштва, изврши пренос дела имовине којим, у конкретном случају, обавља делатност која подразумева активности које се односе на услуге прихвата платних картица на самоуслужним и POS терминалима (у власништву тог обвезника ПДВ или клијената) и обраду података у вези са свим трансакцијама које су извршене употребом платних картица на тим терминалима, а у оквиру које врши и продају предметних терминала и других посебних уређаја који се користе за пружање наведених услуга, другом обвезнику ПДВ који ће да настави да обавља исту делатност, при чему запослени друштва преносиоца раскидају уговоре о раду са преносиоцем и закључују уговоре о раду са стицаоцем, реч је о преносу дела имовине из члана 6. став 1. тачка 1) Закона.

Напомињемо, обвезник ПДВ који врши пренос дела имовине у складу са чланом 6. став 1. тачка 1) Закона, дужан је да стицаоцу достави све податке који се односе на добра, односно услуге који

чине део имовине чији је пренос извршен, као и да изда рачун са спецификацијом добара, односно услуга који чине тај део имовине.

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Одредбом члана 6. став 1. тачка 1) Закона прописано је да се сматра да промет добара и услуга, у смислу овог закона, није извршен код преноса целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, ако је стицалац порески обвезник или тим преносом постане порески обвезник и ако продужи да обавља исту делатност.

Делом имовине из става 1. тачка 1) овог члана сматра се целина којом се омогућава самостално обављање делатности стицаоца дела имовине (члан 6. став 2. Закона).

Код преноса целокупне или дела имовине из става 1. тачка 1) овог члана сматра се да стицалац ступа на место преносиоца (члан 6. став 3. Закона).

Преносилац имовине или дела имовине из става 1. тачка 1) овог члана дужан је да стицаоцу достави све податке који се односе

на добра и услуге који чине имовину или део имовине чији је пренос извршен (члан 6. став 4. Закона).

Сагласно одредбама члана 3. став 1. Правилника о утврђивању преноса целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, код којег се сматра да промет добара и услуга није извршен („Сл. гласник РС“, бр. 118/12, у даљем тексту: Правилник о преносу имовине) пренос дела имовине код којег се, у смислу члана 6. став 1. тачка 1) Закона, сматра да промет добара и услуга није извршен је пренос дела имовине као пословне целине којом се омогућава самостално обављање делатности стицаоца тог дела имовине код:

1) статусне промене привредног друштва, у складу са законом којим се уређују привредна друштва;

2) продаје, улагања, односно бестеретног давања;

3) наслеђивања.

Пословном целином, у смислу става 1. овог члана, сматра се целина којом се омогућава самостално обављање делатности стицаоца, а чијим је преносом у моменту преноса онемогућено преносиоцу да обавља ту делатност (став 2. истог члана Правилника о преносу имовине).

Према одредби члана 42. став 1. Закона, обвезник је дужан да изда рачун за сваки промет добара и услуга.

Рачун, у складу са ставом 4. истог члана Закона, нарочито садржи следеће податке:

1) назив, адресу и ПИБ обвезника – издаваоца рачуна;

2) место и датум издавања и редни број рачуна;

3) назив, адресу и ПИБ обвезника – примаоца рачуна;

4) врсту и количину испоручених добара или врсту и обим услуга;

5) датум промета добара и услуга и висину авансних плаћања;

6) износ основице;

7) пореску стопу која се примењује;

- 8) износ ПДВ који је обрачунат на основицу;
- 9) напомену о одредби овог закона на основу које није обрачунат ПДВ;
- 10) напомену да се за промет добара и услуга примењује систем наплате.

Сагласно члану 45. Закона, министар ближе уређује у којим случајевима нема обавезе издавања рачуна или могу да се изоставе поједини подаци у рачуну, односно да се предвиде додатна поједностављења у вези са издавањем рачуна.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 4) Правилника о одређивању случајева у којима нема обавезе издавања рачуна и о рачунима код којих се могу изоставити поједини подаци („Сл. гласник РС“, бр. 123/12 и 86/15, у даљем тексту: Правилник о рачунима) прописано је да обвезник ПДВ нема обавезу да изда рачун из члана 42. Закона за промет добара и услуга који не подлеже ПДВ, осим ако овим правилником није друкчије уређено.

Према одредби става 2. истог члана Правилника о рачунима, промет добара и услуга који не подлеже ПДВ из става 1. тачка 4) овог члана, а у смислу овог правилника, је промет добара и услуга из члана 6. став 1. Закона, промет добара и услуга за који се, у складу са чл. 11. и 12. Закона, сматра да је извршен у иностранству, као и други послови и радње који нису предмет опорезивања ПДВ.

Одредбом члана 9. став 1. Правилника о рачунима прописано је да обвезник ПДВ који врши пренос целокупне или дела имовине код којег се, у смислу члана 6. став 1. тачка 1) Закона, сматра да промет добара и услуга није извршен, издаје рачун у којем не исказује податке из члана 42. став 4. тач. 6)–8) и 10) Закона, већ наводи податак о износу накнаде за тај пренос ако се пренос врши уз накнаду.

Саставни део рачуна из става 1. овог члана јесте спецификација добара и услуга који чине имовину, односно део имовине чији се пренос врши (став 2. члан 9. Правилника о рачунима).

Према одредби става 3. истог члана Правилника о рачунима, спецификација из става 2. овог члана нарочито садржи податке о:

1) врсти и називу добара, односно опису услуга, укључујући и опрему и објекте, односно улагања у објекте за вршење делатности;

2) основици и износу ПДВ за промет добара и услуга који би био опорезив ПДВ, односно вредности добара и услуга за промет за који не би постојала обавеза обрачунавања ПДВ, у случају да није извршен пренос из члана 6. став 1. тачка 1) Закона;

3) моменту прве употребе опреме и објеката, односно улагања у објекте за вршење делатности и друге податке од значаја за исправку, односно накнадно стицање права на одбитак претходног пореза за опрему и објекте, односно улагања у објекте за вршење делатности.

8. Порески третман превоза сопствених добара који обвезник ПДВ врши за сопствене потребе

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-1626/2017-04 од 12.9.2017. год.)

Када обвезник ПДВ – Акционарско друштво за железнички превоз робе „Србија Карго“, Београд, превезе сопствена добра за сопствене потребе, примера ради превоз кола до радионице ради поправке или превоз резервних делова из једног магацина у други, реч је о активностима које нису предмет опорезивања ПДВ, што значи да по овом основу не постоји обавеза обрачунавања ПДВ у

складу са Законом о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14–др. закон, 142/14, 83/15 и 108/16, у даљем тексту: Закон).

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу одредбе члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

9. Утврђивање основице за обрачунавање ПДВ за извршени промет у случају наплате аванса у различитим периодима примене прописа којима се уређује порез на додату вредност (*Мишљење Министарства финансија*, бр. 011-00-580/2017-04 од 12.9.2017. год.)

Када страном правно лице – обвезник ПДВ изврши у Републици Србији промет добара или услуга другом обвезнику ПДВ, при чему је страном правно лице наплатило два аванса за предметни промет у периоду када није било обвезник ПДВ, и то: први аванс у периоду када по основу авансног плаћања страном правном лицу

није постојала пореска обавеза у складу са Законом о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14–др. закон и 142/14), а други у периоду када је постојала обавеза обрачунавања ПДВ од стране обвезника ПДВ – примаоца добара или услуга у складу са Законом о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14–др. закон, 142/14 и 83/15), основицу за обрачунавање ПДВ у складу са Законом о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14–др. закон, 142/14, 83/15 и 108/16, у даљем тексту: Закон) чини износ накнаде, без ПДВ, умањен за износ другог аванса. У случају када је накнада за промет изражена у иностраној валути, при утврђивању износа пореске основице у домаћој валути примењује се средњи курс централне банке, односно уговорени курс који важи на дан настанка пореске обавезе, у конкретном случају курс који је важио на дан уплате другог аванса и курс који је важио на дан извршеног промета (за преостали износ и износ који се односи на први аванс).

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Одредбом члана 17. став 1. Закона прописано је да пореска основица (у даљем тексту: основица) код промета добара и услуга јесте износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге од примаоца добара или услуга или трећег лица, укључујући субвенције и друга примања (у даљем тексту: субвенције), у коју није укључен ПДВ, ако овим законом није друкчије прописано.

Ако је накнада за промет добара и услуга изражена у иностраној валути, за обрачун те вредности у домаћој валути примењује се средњи курс централне банке, односно уговорени курс који важи на дан настанка пореске обавезе (члан 22. став 1. Закона).

10. Да ли постоји обавеза страног привредног субјекта да одреди пореског пуномоћника у складу са Законом о ПДВ када је реч о једнократном опорезивом промету добара који у Републици Србији страни привредни субјект врши другом страном привредном субјекту који није обвезник ПДВ у Републици Србији?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-339/2017-04 од 12.9.2017. год.)

Страно правно лице – привредни субјект, тј. лице које у Републици Србији нема седиште, а који врши опорезиви промет добара у Републици Србији, дужно је да одреди пореског пуномоћника и да се евидентира за обавезу плаћања ПДВ, независно од износа тог промета у претходних 12 месеци, осим ако тај промет врши искључиво обвезницима ПДВ, односно лицима из члана 9. став 1. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14–др. закон, 142/14, 83/15 и 108/16, у даљем тексту: Закон).

У складу са наведеним, страни привредни субјект који изврши једнократни опорезиви промет добара у Републици Србији другом страном привредном субјекту који није обвезник ПДВ у Републици Србији, дужан је да одреди пореског пуномоћника у складу са Законом и да се евидентира за обавезу плаћања ПДВ у Републици Србији.

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Сагласно одредби члана 8. став 1. Закона, порески обвезник (у даљем тексту: обвезник) је лице, укључујући и лице које у Републици нема седиште, односно пребивалиште (у даљем тексту: страно лице), које самостално обавља промет добара и услуга, у оквиру обављања делатности.

Делатност из става 1. овог члана је трајна активност произвођача, трговца или пружаоца услуга у циљу остваривања прихода, укључујући и делатности експлоатације природних богатстава, пољопривреде, шумарства и самосталних занимања (члан 8. став 2. Закона).

Према ставу 3. истог члана Закона, сматра се да обвезник обавља делатност и када је врши у оквиру сталне пословне јединице.

Изузетно од става 3. овог члана, ако страном лице у Републици има сталну пословну јединицу, то страном лице обвезник је за промет који не врши његова стална пословна јединица (став 4. члана 8. Закона).

Сталном пословном јединицом из ст. 3. и 4. овог члана сматра се организациони део правног лица који у складу са законом може да обавља делатност (члан 8. став 5. Закона).

Порески дужник, у смислу овог закона, је обвезник који врши опорезиви промет добара и услуга, осим када обавезу плаћања ПДВ у складу са овим чланом има друго лице (члан 10. став 1. тачка 1) Закона).

Према одредби члана 10. став 1. тачка 3) Закона, порески дужник, у смислу овог закона, је прималац добара и услуга, ако страном лице није обвезник ПДВ у Републици, независно од тога да ли у Републици има сталну пословну јединицу и да ли је та стална пословна јединица обвезник ПДВ у Републици.

Према члану 10а став 1. Закона, страном лице које врши опорезиви промет добара и услуга у Републици дужно је да одреди пореског пуномоћника и да се евидентира за обавезу плаћања ПДВ, независно од износа тог промета у претходних 12 месеци, ако овим законом није друкчије уређено.

Страном лице које у Републици врши опорезиви промет добара и услуга искључиво обвезницима ПДВ, односно лицима из члана 9. став 1. овог закона, као и промет услуга превоза путника аутобусима за које се као основица за обрачунавање ПДВ утврђује просечна накнада превоза за сваки појединачни превоз, у складу са овим законом, није дужно да у Републици одреди пореског пуномоћника и да се евидентира за обавезу плаћања ПДВ (став 2. члана 10а Закона).

11. Порески третман увоза добара која су извезена, а која се у Републику Србију враћају непродата или зато што не одговарају обавезама које проистичу из уговора, односно пословног односа на основу којег су била извезена

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-679/2017-04 од 31.8.2017. год.)

На увоз добара која су извезена, а која се у Републику враћају непродата или зато што не одговарају обавезама које проистичу из уговора, односно пословног односа на основу којег су била извезена, ПДВ се не плаћа, при чему указујемо да остваривање овог пореског ослобођења није условљено временским роком. Према томе, пореско ослобођење за увоз добара која су извезена, а која се у Републику враћају непродата или зато што не одговарају обавезама које проистичу из уговора, односно пословног односа на основу којег су била извезена, примењује се и после истека три године од дана извоза тих добара.

Одредбама члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14–др. закон, 142/14, 83/15 и 108/16, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Увоз је сваки унос добара у царинско подручје (члан 7. Закона).

Према одредби члана 26. тачка 1б) Закона, ПДВ се не плаћа на увоз добара која су извезена, а која се у Републику враћају непродата

или зато што не одговарају обавезама које проистичу из уговора, односно пословног односа на основу којег су била извезена.

12. Порески третман промета без накнаде (поклона) амбулантних возила здравственим установама од стране обвезника ПДВ који се бави прометом моторних возила
(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00190/2017-04 од 31.8.2017. год.)

Када обвезник ПДВ који се бави прометом моторних возила донесе одлуку да ће да увезе и поклони амбулантна возила здравственим установама, при чему је та одлука донета пре извршеног увоза предметних добара, нема право да ПДВ плаћен при увозу тих добара одбије као претходни порез, с обзиром да увоз амбулантних возила није извршен за сврху обављања делатности и у оквиру те делатности за промет по основу којег постоји право на одбитак претходног пореза у складу са Законом о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14–др. закон, 142/14, 83/15 и 108/16, у даљем тексту Закон). Промет без накнаде (поклон) амбулантних возила здравственим установама, у конкретном случају, не изједначава се са прометом добара који се врши уз накнаду у смислу Закона, тј. није предмет опорезивања ПДВ.

Одредбама члана 3. Закона прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Према одредби члана 4. став 1. Закона о ПДВ, промет добара, у смислу овог закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Са прометом добара уз накнаду, у складу са одредбама члана 4. став 4. тачка 2) и став 5. Закона, изједначава се сваки други промет добара без накнаде, под условом да се ПДВ обрачунат у претходној фази промета на та добра или њихове саставне делове може одбити у потпуности или сразмерно, независно од тога да ли је остварено право на одбитак претходног пореза.

Сагласно одредби члана 27. Закона, претходни порез је износ ПДВ обрачунат у претходној фази промета добара и услуга, односно плаћен при увозу добара, а који обвезник може да одбије од ПДВ који дугује.

Одредбама члана 28. став 1. Закона прописано је да право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката (у даљем тексту: објекти за вршење делатности), односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који у складу са чланом 24. овог закона постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Право на одбитак претходног пореза, према одредбама члана 28. став 2. Закона, обвезник може да оствари ако поседује:

- 1) рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу са овим законом;

2) документ о извршеном увозу добара у којем је исказан ПДВ и документ којим се потврђује да је исказани ПДВ плаћен приликом увоза.

Одредбама става 3. истог члана Закона прописано је, да у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. овог члана обвезник може да одбије претходни порез од дуговног ПДВ, и то:

1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга, који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;

2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1–3. овог члана (став 4. истог члана Закона).

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Да ли физичко лице, као једини законски наследник првог наследног реда, плаћа порез на наслеђе и да ли је дужан да плати трошкове спровођења оставинског поступка пред јавним бележником и награду јавном бележнику?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-01-00211/2017-04 од 28.9.2017. год.)

Према одредби члана 21. став 1. тачка 1) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС, 47/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: ЗПИ), порез на наслеђе и поклон не плаћа наследник првог наследног реда, супружник и родитељ оставиоца, односно поклонопримац првог наследног реда и супружник поклонодавца.

Одредбом члана 9. став 1. Закона о наслеђивању („Сл. гласник РС“, бр. 46/95, 101/03 и 6/15) прописано је да први наследни ред чине оставиочеви потомци и његов брачни друг.

Према томе, када оставилац иза себе није оставио тестамент, на наслеђе које оствари оставиочева ћерка, као његов једини законски наследник првог наследног реда, порез на наслеђе и поклон се не плаћа.

Напомињемо да је Министарство правде стручни обрађивач прописа којима се уређују јавни бележници (па и награде за рад јавних бележника).

2. Да ли је предмет опорезивања порезом на имовину пословни објекат у својини физичког лица који је намењен

за производњу брашна, а који се не користи ни за обављање самосталне делатности (радња власника објекта је брисана из регистра привредних субјеката) ни за другу намену (јер су у објекту машине и опрема које је то физичко лице користило за обављање самосталне делатности)?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00158/2017-04 од 26.9.2017. год.)

Одредбом члана 2. став 1. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС, 47/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон) прописано је да се порез на имовину плаћа на непокретности које се налазе на територији Републике Србије, и то на:

1) право својине, односно на право својине на земљишту површине преко 10 ари;

2) право закупа стана или стамбене зграде конституисано у корист физичких лица, у складу са законом којим је уређено становање, односно социјално становање, односно законом којим су уређене избеглице, за период дужи од једне године или на неодређено време;

3) право коришћења грађевинског земљишта површине преко 10 ари, у складу са законом којим се уређује правни режим грађевинског земљишта;

4) право коришћења непокретности у јавној својини од стране имаоца права коришћења, у складу са законом којим се уређује јавна својина;

5) коришћење непокретности у јавној својини од стране корисника непокретности, у складу са законом којим се уређује јавна својина;

6) државину непокретности на којој има лац права својине није познат или није одређен;

7) државину непокретности у јавној својини, без правног основа;

8) државину и коришћење непокретности по основу уговора о финансијском лизингу.

Одредбом члана 2. став 2. Закона прописано је да се непокретностима, у смислу члана 2. става 1. Закона, сматрају:

1) земљиште, и то: грађевинско, пољопривредно, шумско и друго;

2) стамбене, пословне и друге зграде, станови, пословне просторије, гараже и други (надземни и подземни) грађевински објекти, односно њихови делови (у даљем тексту: објекти).

Према томе, предмет опорезивања порезом на имовину јесте и пословни објекат на територији Републике Србије који је у својини физичког лица који се не користи (од стране тог или другог лица) за обављање делатности.

3. а) Да ли основицу пореза на имовину чини вредност непокретности исказана у пословним књигама на последњи дан пословне године обвезника (тј. књиговодствена вредност) за: пумпну станицу, егализациони базен, постројење за пречишћавање отпадних вода и котларницу у оквиру које се производи пара за грејање и технолошке тј. производне процесе, који објекти су везани за производне процесе у оквиру прерађивачке индустрије, а односе се на пречишћавање отпадних вода (пумпна станица, егализациони базен и постројење за пречишћавање отпадних вода) и производњу паре (котларница)?

б) Да ли је могућа измена пореске пријаве за претходну годину због грешке у начину утврђивања пореске основице, ако је за одређене производне објекте као основица пореза на имовину, уместо књиговодствене вредности, грешком утврђена вредност према елементима из члана 6. Закона о порезима на имовину?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00101/2017-04 од 15.9.2017. год.)

а) Према одредби члана 7. став 1. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС, 47/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: ЗПИ), основица пореза на имовину за непокретности обвезника који води пословне књиге и чију вредност у пословним књигама исказује по методу фер вредности у складу са међународним рачуноводственим стандардима (МРС), односно међународним стандардима финансијског извештавања (МСФИ) и усвојеним рачуноводственим политикама је фер вредност исказана на последњи дан пословне године обвезника у текућој години.

Према одредби члана 7. став 2. ЗПИ, основицу пореза на имовину пореског обвезника који непокретности у својим пословним књигама не исказује у складу са ставом 1. овог члана чини:

- 1) за неизграђено земљиште – вредност земљишта;
- 2) за остале непокретности – вредност објеката увећана за вредност припадајућег земљишта.

Вредност непокретности из става 2. овог члана порески обвезник утврђује проценом према елементима из члана 6. став 1. овог закона (члан 7. став 3. ЗПИ).

Елементи за утврђивање пореске основице, прописани одредбом члана 6. став 1. ЗПИ, су корисна површина и просечна цена квадратног места одговарајућих непокретности у зони у којој се налази непокретност.

Сагласно одредби члана 7. став 4. ЗПИ, изузетно од става 3. овог члана, вредност непокретности је вредност исказана у пословним књигама на последњи дан пословне године обвезника (у даљем тексту: књиговодствена вредност) у текућој години, и то за:

- 1) експлоатациона поља и експлоатационе објекте;
- 2) објекте у којима су смештени производни погони прерађивачке индустрије који се користе за обављање делатности;
- 3) објекте за производњу, пренос и дистрибуцију електричне енергије, осим трговине и управљања;
- 4) објекте за производњу гаса;
- 5) објекте за производњу паре, топле воде, хладног ваздуха и леда;
- 6) објекте за третман и одлагање отпада;
- 7) објекте у којима се одвијају процеси неопходни за поновну употребу материјала;
- 8) складишне и стоваришне објекте.

Непокретности из става 4. овог члана опредељују се према њиховој намени у складу са прописима којима се уређује класификација делатности (члан 7. став 5. ЗПИ).

Текућом годином, сагласно члану 6. став 5. ЗПИ, сматра се година која претходи години за коју се утврђује порез на имовину.

За непокретности из става 4. овог члана које обвезник у пословним књигама исказује посебно од вредности припадајућег земљишта, осим експлоатационих поља, основицу пореза на имовину чини збир књиговодствених вредности објеката и вредности припадајућих земљишта које су процењене у складу са ставом 3. овог члана (члан 7. став 6. ЗПИ).

Ако обвезник вредност земљишта и вредност објеката из става 4. овог члана не исказује посебно у својим пословним књигама, основица пореза на имовину за земљиште и објекат који се на њему налази, као јединствену целину, чини вредност земљишта утврђена у складу са ставом 3. овог члана увећана за грађевинску вредност објекта процењену од стране овлашћеног вештака грађевинске

струке са стањем на последњи дан пословне године обвезника у текућој години (члан 7. став 7. ЗПИ).

Према Уредби о класификацији делатности („Сл. гласник РС“, бр. 54/10, у даљем тексту: Уредба), Грана 38.2, Третман и одлагање отпада обухвата одлагање, третман пре одлагања, за различите врсте отпада и на различите начине, као што је третман органског отпада у циљу одлагања, третман и одлагање затрованих или угинулих животиња и др. контаминирани отпад; третман и одлагање радиоактивних отпада из болница, истоварање отпадака на земљу или у воду, закопавање или заоравање остатака; одлагање коришћене робе као фрижидера, да се елиминише штетан отпад, одлагање отпада насталог инсинерацијом или сагоревањем. Укључује и добијање енергије приликом процеса инсинерације. Не обухвата третман и одлагање отпадних вода – делатност 37.00 и поновно искоришћавање отпадног материјала – делатност 38.3.

Уклањање отпадних вода (која представља делатност 37.00 Уредбе) обухвата: рад канализационих система и уређаја за обраду отпадних вода – скупљање и транспорт индустријских, комуналних и других отпадних вода, као и кишнице, коришћењем канализационих мрежа, колектора, покретних танкова или других видова транспорта – пражњење и чишћење септичких јама и резервоара, шахтова и канализационих јама; одржавање хемијских тоалета – обраду/ пречишћавање отпадних вода (укључујући канализационе и индустријске отпадне воде и воду из базена за купање) применом физичких, хемијских и биолошких процеса – одржавање и чишћење одводних канала и дренажу, укључујући и деблокирање одвода.

Делатност 38.3 Поновна употреба материјала, обухвата делатности: 38.31 Демонтажа олупина и 38.32 Поновна употреба разврстаних материјала.

Делатност 35.30 Снабдевање паром и климатизација, обухвата производњу и дистрибуцију паре и топле воде за грејање и у друге сврхе, као и дистрибуцију хладног ваздуха и воде – леда у сврхе хлађења хране и у непрехрамбене сврхе.

Према мишљењу Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде – Републичке дирекције за воде, број: 011-00-00037/2017-07 од 21. јула 2017. године: „Чланом 13. Закона о водама („Сл. гласник РС“, бр. 30/10, 93/12 и 101/16) (у даљем тексту: Закон), дефинисани су водни објекти који јесу грађевински и други објекти, који заједно са уређајима који им припадају чине техничку, односно технолошку целину, а служе за обављање водне делатности, при чему су водни објекти добра од општег интереса, осим објеката које су правна и физичка лица изградила за своје потребе.

Чланом 14. Закона су објекти за сакупљање, одвођење и пречишћавање отпадних вода и заштиту вода, утврђени као водни објекти према њиховој намени.

Чланом 19. Закона водне објекте за сакупљање, одвођење и пречишћавање отпадних вода и заштиту вода чине: главни колектори, постројења за пречишћавање отпадних вода, постројења за прераду отпадних муљева, постројења за прераду процедурних вода санитарних депонија чврстог отпада, испусти из постројења у пријемник (реципијент) и други припадајући уређаји, као и бране са акумулацијама за побољшање квалитета вода.

Чланом 98. Закона су прописане обавезе пречишћавања отпадних вода, за правно лице, предузетника, односно физичко лице које испушта или одлаже материје које могу загадити воду, осим физичког лица које користи воду за пиће, сопствене и санитарне потребе и које је дужно да те материје, пре испуштања у систем јавне канализације или реципијент, делимично или потпуно одстрани као и да пречисти отпадне воде, у складу са законом и посебним законима који уређују област заштите животне средине, односно прописа донетих на основу тих закона.

Чланом 99. Закона прописане су обавезе мерења количина и испитивања квалитета отпадних вода за правно лице, предузетника, односно физичко лице (из члана 98. Закона), које је дужно да постави уређаје за мерење и континуирано мери количине отпадних вода, да испитује параметре квалитета отпадних вода и њихов утицај

на реципијент, да извештаје о извршеним мерењима чува најмање пет година и да исте доставља јавном водопривредном предузећу, министарству надлежном за послове заштите животне средине и Агенцији за животну средину једном годишње. Истим чланом су, такође, прописани и услови за мерење количина и испитивања квалитета отпадних вода као и да, ако у делу погона/објекта настају отпадне воде које садрже опасне материје, мерење количина и испитивање квалитета отпадних вода мора се вршити пре њиховог спајања са осталим токовима отпадних вода.

Из предње наведеног произилази да се отпадне воде не могу сматрати отпадом и да се објекти за пречишћавање отпадних вода сматрају водним објектима на које се примењују одредбе Закона о водама у смислу управљања водама и заштите вода“.

Према томе, ако обвезник пореза на имовину који води пословне књиге вредност непокретности у пословним књигама исказује по методу фер вредности у складу са међународним рачуноводственим стандардима (МРС, у даљем тексту: МРС), односно међународним стандардима финансијског извештавања (МСФИ, у даљем тексту: МСФИ) и усвојеним рачуноводственим политикама, за пумпну станицу (у оквиру које се сакупља технолошка вода која настаје при прању подова, опреме и делова машина, у даљем тексту: пумпна станица), егализациони базен (базен у коме се обавља изједначавање квалитета фекалних и технолошких отпадних вода пре њиховог физичко-хемијског третмана, у даљем тексту: егализациони базен), за постројење за пречишћавање отпадних вода (постројење за физичко-хемијски третман отпадних вода, након чега следи њихов биолошки третман пре испуштања у „површински реципиент“, односно канал, у даљем тексту: постројење за физичко-хемијски третман отпадних вода) и за котларницу у оквиру које се производи пара за грејање и технолошке тј. производне процесе, за које је пореска обавеза том обвезнику настала пре 1. јануара

године која претходи години за коју се утврђује порез на имовину (у даљем тексту: текућа година), основицу пореза на имовину чини фер вредност тих непокретности исказана у пословним књигама обвезника на последњи дан пословне године обвезника у текућој години.

Такође, вредност пумпне станице, егализационог базена, постројења за пречишћавање отпадних вода и котларнице у оквиру које се производи пара за грејање и технолошке тј. производне процесе, која заједно са вредношћу припадајућег земљишта чини основицу пореза на имовину, за које је обвезник пореза на имовину – обвезник који води пословне књиге који вредност непокретности у пословним књигама не исказује по методу фер вредности у складу са МРС, односно МСФИ и усвојеним рачуноводственим политикама, за које непокретности је обавеза по основу пореза на имовину том обвезнику настала пре 1. јануара године за коју се утврђује порез, а које се налазе у јединици локалне самоуправе која у складу са Законом није објавила акт којим утврђује зоне (укључујући и најопремљенију зону) и просечне цене квадратног метра одговарајућих непокретности у зонама, чини збир вредности тих непокретности (побројаних објеката и припадајућег земљишта) исказана у пословним књигама на последњи дан пословне године обвезника у текућој години.

Вредност пумпне станице, егализационог базена, постројења за пречишћавање отпадних вода и котларнице у оквиру које се производи пара за грејање и технолошке тј. производне процесе, која се укључује у пореску основицу заједно са вредношћу припадајућег земљишта (која се процењује применом укупне површине тог земљишта и просечне цене квадратног метра одговарајућег земљишта у зони у којој се оно налази), за које објекте је конкретном обвезнику који води пословне књиге који вредност непокретности у пословним књигама не исказује по методу фер вредности у складу са

МРС, односно МСФИ и усвојеним рачуноводственим политикама, обавеза по основу пореза на имовину настала пре 1. јануара године за коју се утврђује порез на имовину, а које се налазе на територији јединице локалне самоуправе која је у складу са Законом објавила акт којим утврђује зоне (укључујући и најопремљенију зону) и просечне цене квадратног метра одговарајућих непокретности у зонама, утврђује се применом елемената: корисна површина и просечна цена квадратног места одговарајућих непокретности у зони у којој се налази непокретност.

Наиме, имајући у виду врсте објеката побројане чланом 7. став 4. Закона и мишљење Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде – Републичке дирекције за воде, број: 011-00-00037/2017-07 од 21. јула 2017. године, према коме се отпадне воде не могу сматрати отпадом, већ се објекти за пречишћавање отпадних вода сматрају водним објектима на које се примењују одредбе Закона о водама у смислу управљања водама и заштите вода, сматрамо да нема основа да се за пумпну станицу, за егализациони базен и за постројење за пречишћавање отпадних вода пореска основица утврђује применом члана 7. став 4. Закона.

По нашем мишљењу, вредност објекта – котларнице за производњу паре за грејање и за производне процесе, који не служи обављању делатности производње паре у складу са прописима којима се уређује класификација делатности, за који је обвезнику који води пословне књиге који вредност непокретности у пословним књигама не исказује по методу фер вредности у складу са МРС, односно МСФИ и усвојеним рачуноводственим политикама, обавеза по основу пореза на имовину настала пре 1. јануара године за коју се утврђује порез на имовину, а налази се на територији јединице локалне самоуправе која је у складу са Законом објавила акт којим утврђује зоне (укључујући и најопремљенију зону) и просечне цене квадратног метра одговарајућих непокретности у зонама, утврђује се применом елемената: корисна површина и просечна

цена квадратног места одговарајућих непокретности у зони у којој се налази непокретност.

б) Према одредби члана 40. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02–исправка, 23/03–исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон, 61/07, 20/09, 72/09–др. закон, 53/10, 101/11, 2/12–исправка, 93/12, 47/13, 108/13, 68/14, 105/14, 91/15–аутентично тумачење, 112/15, 15/16 и 108/16, у даљем тексту: ЗПППА), ако порески обвезник установи да пореска пријава, коју је поднео Пореској управи, садржи грешку или пропуст, дужан је да одмах, а најкасније до истека рока застарелости, поднесе пореску пријаву у којој су грешка или пропуст отклоњени (у даљем тексту: измењена пореска пријава).

Поднету пореску пријаву порески обвезник може да измени највише два пута подношењем измењене пореске пријаве (члан 40. став 3. Закона).

Изузетно од ст. 1. и 3. овог члана, порески обвезник не може поднети измењену пореску пријаву после покретања поступка пореске контроле за контролисани порески период, односно након доношења решења о утврђивању пореза из члана 54. став 2. тачка 2) подтачка (2) овог закона (члан 40. став 5. ЗПППА).

Дакле, обвезник пореза на имовину који води пословне књиге који установи да пореска пријава о утврђеном порезу на имовину, коју је поднео јединици локалне самоуправе, садржи грешку или пропуст (па и ако је погрешно утврдио пореску основицу и, с тим у вези, погрешно утврдио порез), дужан је да одмах а најкасније до истека рока застарелости, поднесе пореску пријаву у којој су грешке или пропусти отклоњени, осим у случајевима за које је ЗПППА прописано да обвезник не може поднети измењену пореску пријаву.

Обвезник не може поднети измењену пореску пријаву у случајевима:

– ако је поднету пореску пријаву о утврђеном порезу за конкретну календарску годину мењао два пута подношењем измењене пореске пријаве;

– ако је покренут поступак пореске контроле за контролисани порески период.

4. Допуна мишљења Министарства финансија број: 011-00-00594/2017-04 од 8. августа 2017. године

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00594/2017-04 од 15.9.2017. год.)

Размотрили смо ваш захтев за допуну мишљења број: 011-00-00594/2017-04 од 8. августа 2017. године, које је ово министарство дало по питању да ли основицу пореза на имовину за објекте аутобуске станице и друге објекте који су у функцији одржавања, техничког прегледа, ремонта и сервисирања аутобуса за јавни превоз путника, чини књиговодствена вредност, сагласно члану 7. став 8. Закона о порезима на имовину.

С тим у вези, обавештавамо вас да у свему остајемо код датог мишљења.

Наиме, одредбом члана 7. став 8. Закона уређена је основица пореза на имовину за објекте побројане том одредбом: за жичаре, за путеве, за пруге, за кабловску канализацију, за друге подземне грађевинске објекте у које су смештене мреже намењене протоку воде (за пиће, атмосферске, отпадне и др.), водене паре, топле или вреле воде за потребе грејања и друге потребе корисника, гаса, нафте и нафтних деривата, телекомуникација и слично, укључујући и друге инфраструктурне објекте.

Наведеном одредбом није уређена пореска основица за зграде, па ни за зграду аутобуске станице и зграде које су у функцији одржавања, техничког прегледа, ремонта и сервисирања аутобуса.

5. Да ли се плаћа порез на поклон стана који је сестра учинила „рођеном“ брату са којим живи у заједничком домаћинству непрекидно од 1971. године у другом стану (а не у стану који је предмет поклона)?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00718/2017-04 од 15.9.2017. год.)

Према одредби члана 14. став 1. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02, 80/02, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС, 47/13 и 68/14, у даљем тексту: Закон), порез на наслеђе и поклон плаћа се на право својине и друга права на непокретности из члана 2. став 1. Закона, које наследници наследе, односно поклонопримци приме на поклон.

Одредбом члана 21. став 1. тачка 3) Закона прописано је да порез на наслеђе и поклон не плаћа наследник, односно поклонопримац другог наследног реда – на један наслеђени, односно на поклон примљени стан, ако је са оставиоцем односно поклонодавцем непрекидно живео у заједничком домаћинству најмање годину дана пре смрти оставиоца, односно пре пријема поклона.

Домаћинством се, у смислу Закона, сматра заједница живота, привређивања и трошења остварених прихода чланова те заједнице (члан 13. став 4. Закона).

Одредбом члана 12. став 1. Закона о наслеђивању („Сл. гласник РС“, бр. 46/95, 101/03–УС и 6/15) прописано је да други наследни ред чине оставиочев брачни друг и оставиочеви родитељи и њихово потомство.

Према томе, а имајући у виду да се брат и сестра као потомци истих родитеља (у даљем тексту: „рођени“ брат и сестра) налазе у другом наследном реду по законском реду наслеђивања, на поклон једног стана који физичко лице – сестра као власник стана који је предмет поклона учини свом „рођеном“ брату порез на поклон се не плаћа ако су испуњени следећи услови:

– да су поклонодавац и поклонопримац („рођени“ брат и сестра) непрекидно живели у заједничком домаћинству најмање годину дана пре пријема поклона и

– да је стан који је предмет поклона први стан који конкретни поклонодавац поклања конкретном поклонопримцу (имајући у виду да се пореско ослобођење по наведеном основу може остварити за један стан).

На постојање права на пореско ослобођење по основу одредбе члана 21. став 1. тачка 3) Закона није од утицаја место у коме је заједница живота остварена тј. није неопходно да су поклонодавац и поклонопримац живели у стану који је предмет поклона.

У конкретном случају, на поклон једног стана који физичко лице – сестра као поклонодавац учини свом „рођеном“ брату порез на поклон се не плаћа – ако су „рођени“ брат и сестра непрекидно живели у заједничком домаћинству од 1971. године све до закључења уговора о поклону, независно од тога што је та заједница остварена у другом стану (а не стану који је предмет поклона) и ако је стан који је предмет поклона први стан који брат од сестре по основу поклона стиче.

Нема основа да се применом члана 21. став 1. тачка 3) Закона оствари пореско ослобођење ако за то нису испуњени прописани услови (на пример, ако заједница живота између поклонодавца и поклонопримца који су лица у другом наследном реду није трајала најмање годину дана непрекидно све до пријема поклона, или ако је поклонодавац конкретном поклонопримцу већ поклонио стан или идеални део стана – имајући у виду да се пореско ослобођење може остварити за један стан...).

Чињенично стање од утицаја на постојање и висину пореске обавезе у сваком конкретном случају, на основу пружених доказа, цени надлежни порески орган.

6. Да ли обвезник пореза на имовину чија је претежна регистрована делатност 46.39 Неспецијализована трговина

на велико и мало храном, пићима и дуваном, а који обавља и делатност шифра 01.13 и 01.47, има право на ослобођење од пореза на имовину за објекте који се искључиво користе за примарну пољопривредну производњу, применом члана 12. став 1. тачка 10) Закона о порезима на имовину?
(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00654/2017-04 од 15.9.2017. год.)

Према одредби члана 12. став 1. тачка 10) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС, 47/13 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон), порез на имовину не плаћа се на објекте обвезника пореза на доходак грађана на приходе од пољопривреде и шумарства, односно обвезника коме је пољопривреда претежна регистрована делатност, који су намењени и користе се искључиво за примарну пољопривредну производњу, у складу са законом којим се уређује пољопривредно земљиште.

Одредбе става 1. тач. 2) до 11) и става 2. овог члана не примењују се на непокретности које се трајно дају другим лицима ради остваривања прихода (члан 12. став 3. Закона).

Трајним давањем другим лицима, у смислу става 3. овог члана, сматра се свако уступање непокретности другом лицу уз накнаду, које у току 12 месеци, непрекидно или са прекидима, траје дуже од 183 дана (члан 12. став 4. Закона).

Према одредби члана 26. став 2. Закона о пољопривредном земљишту („Сл. гласник РС“, бр. 62/06, 65/08, 41/09 и 112/15), објекти који се користе за примарну пољопривредну производњу, односно који су у функцији примарне пољопривредне производње у смислу става 1. тач. 1) и 2) тог члана су објекти за смештај механизације, репроматеријала, смештај и чување готових пољопривредних производа, стаје за гајење стоке, објекти за потребе гајења и приказивања старих аутохтоних сорти биљних култура и раса домаћих животиња, објекти за гајење печурки, пужева и риба (у даљем тексту: пољопривредни објекти).

Према Уредби о класификацији делатности („Сл. гласник РС“, бр. 54/10, у даљем тексту: Уредба о класификацији делатности), делатност 46.39 јесте Неспецијализована трговина на велико и мало храном, пићима и дуваном, разврстана у Сектору Г Трговина на велико и трговина на мало; поправка моторних возила и мотоцикала.

Делатности 01.13 Гајење поврћа, бостана, коренастих и кртоластих биљака и број 01.47 Узгој живина, разврстане су у Сектор А Пољопривреда, шумарство и рибарство.

Према томе, право на ослобођење од пореза на имовину по основу члана 12. став 1. тачка 10) Закона, привредно друштво као обвезник може остварити када су испуњени сви следећи услови:

– да је обвезник пореза на имовину лице коме је пољопривреда претежна регистрована делатност;

– да је предмет опорезивања порезом на имовину објекат намењен за примарну пољопривредну производњу, у складу са законом којим се уређује пољопривредно земљиште;

– да се тај објекат фактички користи за примарну пољопривредну производњу, у складу са законом којим се уређује пољопривредно земљиште;

– да тај објекат није уступљен другом лицу уз накнаду, које уступање у току 12 месеци (непрекидно или са прекидима) траје дужи од 183 дана.

С тим у вези, нема законског основа да се за објекте обвезника чија је претежна регистрована делатност 46.39 Неспецијализована трговина на велико и мало храном, пићима и дуваном, оствари право на ослобођење од пореза на имовину применом члана 12. став 1. тачка 10) Закона, па ни када су у питању објекти које тај обвезник користи за примарну пољопривредну производњу (узгој живине и сл.) као делатност која том обвезнику није претежна регистрована делатност.

7. Да ли се плаћа порез на поклон на уступање ½ идеалног дела наслеђеног стана деобом наследничке заједнице у

оставинском поступку, које брат учини сестри (са којом има заједничке родитеље), ако брат-уступилац и сестра-пријемник тог наследног дела непрекидно живе у заједничком домаћинству од 1971. године?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00719/2017-04 од 15.9.2017. год.)

Према одредби члана 14. став 1. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02, 80/02, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС, 47/13 и 68/14, у даљем тексту: Закон), порез на наслеђе и поклон плаћа се на право својине и друга права на непокретности. из члана 2. став 1. Закона, које наследници наследе, односно поклонопримци приме на поклон.

Одредбом члана 21. став 1. тачка 1) Закона прописано је да порез на наслеђе и поклон не плаћа наследник првог наследног реда, супружник и родитељ оставиоца, односно поклонопримац првог наследног реда и супружник поклонодавца.

Одредбом члана 21. став 1. тачка 3) Закона прописано је да порез на наслеђе и поклон не плаћа наследник, односно поклонопримац другог наследног реда – на један наслеђени, односно на поклон примљени стан, ако је са оставиоцем односно поклонодавцем непрекидно живео у заједничком домаћинству најмање годину дана пре смрти оставиоца, односно пре пријема поклона.

Порез на наслеђе и поклон не плаћа поклонопримац – на имовину која му је уступљена у оставинском поступку, коју би наследио да се наследник – поклонодавац одрекао наслеђа (члан 21. став 1. тачка 4) Закона).

СТИЦАЊЕ ИМОВИНЕ У ОСТАВИНСКОМ ПОСТУПКУ ПРИЈЕМОМ УСТУПЉЕНОГ НАСЛЕДНОГ ДЕЛА, СМАТРА СЕ ПОКЛОНОМ У СМISЛУ ОВОГ ЗАКОНА (члан 21. став 6. Закона).

Домаћинством се, у смислу Закона, сматра заједница живота, привређивања и трошења остварених прихода чланова те заједнице (члан 13. став 4. Закона).

Одредбом члана 9. став 1. Закона о наслеђивању („Сл. гласник РС“, бр. 46/95, 101/03 и 6/15, у даљем тексту: Закон о наслеђивању) прописано је да први наследни ред чине оставиочеви потомци и његов брачни друг.

Други наследни ред чине оставиочев брачни друг и оставиочеви родитељи и њихово потомство (члан 12. став 1. Закона о наслеђивању).

Одредбом члана 50. Закона о наслеђивању уређено је да се поклоном сматра свако одрицање од права, па и одрицање од наслеђа у корист одређеног наследника, отпуштање дуга, оно што је оставилац за живота дао наследнику на име наследног дела или због оснивања или проширења домаћинства или обављања занимања, као и свако друго бесплатно располагање.

Према одредби члана 216. Закона о наслеђивању, одрицање у корист одређеног наследника сматра се изјавом о пријему наслеђа уз истовремено уступање наследног дела. По пријему уступљеног дела на односе између уступиоца и пријемника примењују се правила о поклону.

Дакле, када оставилац иза себе није оставио тестамент, па су на његово наслеђе позвани његови наследници првог наследног реда – његови син и кћер, при чему се син оставиоца одрекао тог наслеђа у корист своје сестре а кћери оставиоца, сматра се да није дао негативну наследничку изјаву, већ да се наслеђа прихватио и потом га уступио својој сестри – кћери оставиоца. Имајући у виду да се сестра у односу на брата као уступиоца налази у другом наследном реду, као и да се стицање имовине у оставинском поступку пријемом уступљеног наследног дела сматра се поклоном, на тај поклон се порез на наслеђе и поклон плаћа (по стопи од 1,5%), осим у случајевима када се у складу са чланом 21. Закона оствари пореско ослобођење.

С тим у вези, порез на наслеђе и поклон не плаћа се по основу члана 21. став 1. тачка 4) Закона) уколико би сестра –

поклонопримац имовину која јој је уступљена наследила да се њен брат одрекао наслеђа (тј. да је дао негативну наследничку изјаву – изјаву да се не прихвата наслеђа). На пример, то је случај ако брат – поклонодавац нема потомке (унуке, односно праунуке оставиоца или њихове потомке) који хоће и могу да наследе имовину које се он одрекао, па би ту имовину применом права прираштаја наследила његова сестра.

Такође, имајући увиду да се брат и сестра (као потомци истих родитеља) налазе у другом наследном реду по законском реду наслеђивања, на поклон $\frac{1}{2}$ идеалног дела једног стана који брат учини својој сестри у оставинском поступку порез на поклон се не плаћа по основу одредбе члана 21. став 1. тачка 3) Закона, ако су испуњени следећи услови:

- да су брат и сестра непрекидно живели у заједничком домаћинству најмање годину дана пре пријема поклона и
- да брат-поклонодавац сестри-поклонопримцу није до тада поконио стан (имајући у виду да се пореско ослобођење по наведеном основу може остварити за један стан, што значи и за мање од једног стана али не више од тога).

На постојање права на пореско ослобођење по основу одредбе члана 21. став 1. тачка 3) Закона није од утицаја место у коме је заједница живота остварена тј. није неопходно да су поклонодавац и поклонопримац живели у стану чији је идеални део предмет поклона.

Нема основа да се оствари пореско ослобођење ако за то нису испуњени прописани услови.

Напомињемо да је поклонопримац обвезник пореза на наслеђе и поклон, па је дужан да поднесе пореску пријаву (на обрасцу ППИ-3) и када сматра да испуњава прописане услове за пореско ослобођење, Наиме, порез на наслеђе и поклон утврђује се решењем надлежног пореског органа, па се и право на пореско ослобођење (када су за то испуњени прописани услови) утврђује решењем.

Чињенично стање од утицаја на постојање и висину пореске обавезе у сваком конкретном случају, на основу пружених доказа, цени надлежни порески орган.

8. Да ли је Туристичка организација општине Трстеник, која је индиректни корисник буџетских средстава, дужна да обрачунава порез на поклон на донације у новцу које добија од физичких и правних лица по основу уговора који закључује са тим лицима, за намену организовања манифестације „Стопањска печенијада“?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00521/2017-04 од 15.9.2017. год.)

Према одредби члана 14. став 1. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02, 80/02, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС, 47/13 и 68/14, у даљем тексту: Закон), порез на наслеђе и поклон плаћа се на право својине и друга права на непокретности из члана 2. став 1. Закона, које наследници наследе, односно поклонопримци приме на поклон.

Према одредби члана 14. став 2. Закона, порез на наслеђе и поклон плаћа се и на наслеђени, односно на поклон примљени:

- 1) готов новац;
- 2) штедни улог;
- 3) депозит у банци;
- 4) новчано потраживање;
- 5) право интелектуалне својине;
- 6) право својине на возилу, пловилу, односно ваздухоплову и другим покретним стварима.

Поклоном, у смислу Закона, сматра се и пренос без накнаде имовине правног лица, која је предмет опорезивања у складу са одредбама члана 14. ст. 1, 2. и 4. до 6. Закона (члан 14. став 3. Закона).

Сагласно одредбама члана 14. став 4. тач. 1) и 3) Закона, поклоном, у смислу Закона, не сматра се:

– пренос без накнаде права на непокретностима и покретним стварима из ст. 1. до 3. тог члана на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са прописима којима се уређује порез на додату вредност, независно од постојања уговора о поклону;

– приход правног лица који се укључује у обрачун основице за опорезивање порезом на добит правних лица, у складу са законом којим се уређује опорезивање добити правних лица.

Према одредби члана 14. став 6. тачка 3) Закона, од опорезивања порезом на наслеђе и поклон изузима се наслеђе, односно поклон новца, права, односно ствари из ст. 2. и 3. овог члана, које наследник наследи, односно поклонопримац прими на поклон, од истог лица, за вредност наслеђа односно поклона, до 100.000 динара у једној календарској години по сваком од тих основа.

Обвезник пореза на наслеђе и поклон је резидент и нерезидент Републике Србије који наследи или на поклон прими право из члана 14. став 1. Закона на непокретности која се налази на територији Републике Србије (члан 15. став 1. Закона).

Обвезник пореза на наслеђе и поклон који наследи или на поклон прими предмет опорезивања из члана 14. ст. 2. и 3. Закона је резидент Републике Србије за предмет који се налази на територији Републике Србије, или у иностранству (члан 15. став 2. Закона).

Порез на наслеђе и поклон не плаћа Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе, као наследник, односно поклонопримац (члан 21. став 1. тачка 8) Закона).

Обвезник пореза на наслеђе и поклон дужан је да поднесе пореску пријаву са одговарајућом документацијом потребном за утврђивање пореза у року од 30 дана од дана настанка пореске обавезе у смислу члана 17. ст. 1. до 4. Закона (члан 35. став 1. Закона).

Порез на наслеђе и поклон и порез на пренос апсолутних права утврђују се решењем пореског органа, а плаћају у року од 15 дана од дана достављања решења (члан 40. став 1. Закона).

Имајући у виду наведено, новчано примање које без обавезе противчинидбе (у било ком облику) по уговору о донацији који је као поклонопримац закључила туристичка организација (коју заступа директор те организације), предмет је опорезивања порезом на наслеђе и поклон, осим у следећим случајевима:

– ако је вредност поклона који је туристичка организација примила (одједном или у више оброчних давања) у новцу, правима односно стварима из члана 14. ст. 2. и 3. Закона, од истог лица у једној календарској години, до 100.000 динара;

– ако то примање чини приход правног лица који се укључује у обрачун основице за опорезивање порезом на добит правних лица, у складу са законом којим се уређује опорезивање добити правних лица.

За поклон који није предмет опорезивања порезом на наслеђе и поклон, пореска пријава за утврђивање тог пореза се не подноси и порез по том основу се не плаћа.

Међутим, ако туристичка организација као поклонопримац, прими од истог лица новац, права односно ствари из члана 14. ст. 2. и 3. Закона (одједном или у више оброчних давања) чија је вредност у једној календарској години преко 100.000 динара, остварена вредност поклона преко 100.000 динара предмет је опорезивања порезом на наслеђе и поклон. Стога се за тај поклон подноси пореска пријава, осим у случају ако постоји други основ за пореско изузимање (нпр. ако то примање чини приход правног лица који се укључује у обрачун основице за опорезивање порезом на добит правних лица или се на тај поклон плаћа порез на додату вредност).

Пореска пријава се подноси и кад обвезник има право на пореско ослобођење. Наиме, порез на наслеђе и поклон обвезник не утврђује самоопорезивањем, већ надлежни порески орган решењем. То подразумева да се решењем утврђује не само пореска обавеза, већ и право на пореско ослобођење кад су за то испуњени прописани услови.

Чињенично стање од утицаја на постојање и висину пореске обавезе пореза на поклон по основу уговора о донацији у сваком конкретном случају утврђује надлежни порески орган.

9. Допуна мишљења Министарства финансија бр. 011-00-00499/2017-04 од 30. јуна 2017. год.

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00499/2017-04 од 15.9.2017. год.)

Размотрили смо Ваш захтев којим тражите прецизирање мишљења које је ово министарство дало, број: 011-00-00499/2017-04 од 30. јуна 2017. године.

С тим у вези, обавештавамо Вас да остајемо код датог мишљења.

Наиме, поразом на имовину опорезује се и право својине на гаражном месту у објекту који се налази на територији Републике Србије, па и кад то право није уписано у катастру. Са становишта опорезивања порезом на имовину, сматра се да право својине на гаражном месту у објекту, који постоји али није уписан у катастру и за који је издата употребна дозвола, постоји када одређени субјект за то има правни основ (у конкретном случају, уговор о куповини оверен у складу са прописима) и када се према тој непокретности фактички понаша као ималац тог права (нпр. има државину).

Чињеница да сте, како наводите, гаражно место купили у објекту који није уписан у јавне евиденције непокретности па сте постали ванкњижни власник, као и да „трпите ризик да продавац поново прода то паркинг место“ не доводи до одлагања настанка пореске обавезе купца по основу пореза на имовину.

Порески обвезник коме је пореска обавеза на гаражном месту настала стицањем права својине на гаражном месту у

објекту, дужан је да поднесе пореску пријаву за утврђивање пореза на имовину. Сагласно Правилнику о обрасцима пореских пријава за утврђивање пореза на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 108/13 и 118/13), порески обвезник – физичко лице (које није предузетник) пореску пријаву подноси на обрасцу ППИ-2. У пореску пријаву уноси податке сходно члану 11. тог правилника. Између осталог, у Делу 2. заокружује број 2.1, у Делу 3. заокружује број 3.7, у Делу 4. уписује податке о месту непокретности за коју се подноси пореска пријава, у Делу 5. у алинеји Дан стицања права – уписује дан закључења уговора о купопродаји гаражног места, у делу Површина непокретности – уписује податке о површини гаражног места, а под тачком 5.1. уписује годину у којој је извршена изградња, односно последња реконструкција објекта.

10. Да ли се плаћа порез на имовину за непокретност оштећену дејством поплаве и клизишта, за коју није исплаћена процењена штета, у случају кад је обвезник тог пореза особа са инвалидитетом?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 07-00-00563/2017-04 од 15.9.2017. год.)

Законом о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС, 47/13 и 68/14–др. закон) није прописано ослобођење од пореза на имовину за непокретности које су оштећене дејством поплаве или клизишта (независно од тога да ли је власнику објекта исплаћена процењена штета), односно из разлога што је обвезник пореза на имовину за те непокретности особа са инвалидитетом.

Међутим, ако је услед дејства поплаве, односно због покретања клизишта, срушен објекат на који се порез на имовину плаћао, од дана престанка постојања објекта престаје и пореска обавеза по основу пореза на имовину за тај објекат.

- 11. Да ли се плаћа порез на наслеђе и поклон у случајевима:**
- наслеђа стана, земљишта, викенд куће и новчаних потраживања на име неисплаћених пензија, које остваре наследници првог наследног реда;
 - стицања имовине у оставинском поступку пријемом наследног дела који је син оставиоца уступио својој мајци – супрузи оставиоца;
 - физичке деобе имовинске заједнице у оставинском поступку?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00549/2017-04 од 15.9.2017. год.)

Према одредби члана 14. став 1. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02, 80/02, 135/04, 61/07, 5/09, 101/10, 24/11, 78/11, 57/12–УС, 47/13 и 68/14, у даљем тексту: Закон), порез на наслеђе и поклон плаћа се на право својине и друга права на непокретности из члана 2. став 1. Закона, које наследници наследе, односно поклонопримци приме на поклон.

Одредбом члана 14. став 2. тачка 4) Закона прописано је да се порез на наслеђе и поклон плаћа и на наслеђено, односно на поклон примљено новчано потраживање.

Према одредби члана 21. став 1. тачка 1) Закона, порез на наслеђе и поклон не плаћа наследник првог наследног реда, супружник и родитељ оставиоца, односно поклонопримац првог наследног реда и супружник поклонодаваца.

Порез на наслеђе и поклон не плаћа поклонопримац – на имовину која му је уступљена у оставинском поступку, коју би наследио да се наследник – поклонодавац одрекао наслеђа (члан 21. став 1. тачка 4) Закона).

Стицање имовине у оставинском поступку пријемом уступљеног наследног дела, сматра се поклоном у смислу овог закона (члан 21. став 6. Закона).

Одредбом члана 9. став 1. Закона о наслеђивању („Сл. гласник РС“, бр. 46/95, 101/03 и 6/15, у даљем тексту: Закон о наслеђивању) прописано је да први наследни ред чине оставиоचेви потомци и његов брачни друг.

Други наследни ред чине оставиочев брачни друг и оставиочеви родитељи и њихово потомство (члан 12. став 1. Закона о наслеђивању).

Одредбом члана 50. Закона о наслеђивању прописано је да се поклоном сматра свако одрицање од права, па и одрицање од наслеђа у корист одређеног наследника, отпуштање дуга, оно што је оставилац за живота дао наследнику на име наследног дела или због оснивања или проширења домаћинства или обављања занимања, као и свако друго бесплатно располагање.

Према одредби члана 216. Закона о наслеђивању, одрицање у корист одређеног наследника сматра се изјавом о пријему наслеђа уз истовремено уступање наследног дела. По пријему уступљеног дела на односе између уступиоца и пријемника примењују се правила о поклону.

Према одредби члана 122. ст. 1. и 3. Закона о ванпарничном поступку („Сл. гласник СРС“, бр. 25/82 и 48/88 и „Сл. гласник РС“, бр. 46/95–др. закон, 18/05–др. закон, 85/12, 45/13–др. закон, 55/14, 6/15 и 106/15–др. закон), кад суд утврди којим лицима припада право на наслеђе, огласиће та лица за наследнике решењем о наслеђивању. Ако у поступку за расправљање заоставштине сви наследници споразумно предложе деобу и начин деобе, суд ће овај споразум унети у решење о наслеђивању.

Према томе, када оставилац иза себе није оставио тестамент, на имовину коју у припадајућем законском делу наследе лица која се у односу на оставиоца налазе у првом наследном реду, порез на наслеђе и поклон се не плаћа. У конкретном случају, ако је оставилац иза себе оставио три наследника првог наследног реда (супругу и два сина) на наслеђе по 1/3 заоставштине које иза оставиоца оствари

сваки од наследника тог наследног реда порез на наслеђе и поклон се не плаћа.

Када оставилац иза себе није оставио тестамент, па су на његово наслеђе позвани његови наследници првог наследног реда – његова два сина и супруга, при чему се један син оставиоца одрекао тог наслеђа у корист своје мајке а супруге оставиоца, са порескоправног становишта пријем уступљеног наследног дела који је син учинио својој мајци (није дао негативну наследничку изјаву тј. изјаву да се не прихвата наслеђа, већ се наслеђа прихватио и потом га уступио својој мајци – супрузи оставиоца) јесте поклон. Имајући у виду да се мајка у односу на сина као уступиоца налази у другом наследном реду, на тај поклон се порез на наслеђе и поклон плаћа (по стопи од 1,5%), осим када се у складу са чланом 21. Закона оствари пореско ослобођење.

Ако мајка и син који јој је уступио наследни део, пре пријема уступљеног наследног дела у оставинском поступку нису живели у заједничком домаћинству најмање годину дана (како произлази из захтева у конкретном случају), пореско ослобођење на поклон може се остварити само на онај део (уступањем) поклоњене имовине који би мајка од сина наследила да се он одрекао наслеђа (тако што је дао изјаву да се не прихвата наслеђа). На пример, то је случај ако син – поклонодавац нема потомке (унуке, односно праунуке оставиоца или њихове потомке) који хоће и могу да наследе имовину које се он одрекао, па би ту имовину применом права прираштаја у по $\frac{1}{2}$ њеног идеалног дела наследили његова мајка и његов брат – такође син оставиоца. Само у том случају мајка има право на пореско ослобођење на $\frac{1}{2}$ дела који јој је уступљен а који би јој припао да је дошло до остваривања права прираштаја.

Када се споразумном деобом у оставинском поступку изврши потпуна физичка деоба имовинске заједнице (у конкретном случају, удела у имовинској заједници коју је мајка стекла делом наслеђем

оставиоца а делом поклоном који јој је учинио син у оставинском поступку, као и имовинског удела који је син који се прихватио наследног дела стекао наслеђем) у сразмери са идеалним деловима сваког од заједничара (тј. када величина вредности која припада сваком од заједничара после деобе одговара вредности његовог дела пре деобе), порез на наслеђе и поклон се не плаћа.

Међутим, ако је извршена потпуна физичка деоба имовинске заједнице у несразмери са припадајућим идеалним уделима заједничара, при чему заједничар који стиче имовину веће вредности од вредности његовог идеалног дела пре деобе не исплаћује накнаду заједничару који стиче имовину мање вредности, таква деоба са пореског становишта представља промет на разлици између права стеченог деобом и припадајућег идеалног дела, на коју се порез на поклон плаћа, осим у случају постојања законског основа за ослобођење од тог пореза.

Напомињемо да је сваки од наследника, односно мајка као поклонопримац имовине коју јој је син уступио у оставинском поступку, обвезник пореза на наслеђе и поклон за наслеђе и поклон који је то лице остварило. Стога је дужан да поднесе пореску пријаву (на обрасцу ППИ-3) и када сматра да испуњава прописане услове за пореско ослобођење. Наиме, порез на наслеђе и поклон утврђује се решењем надлежног пореског органа, па се и право на пореско ослобођење (када су за то испуњени прописани услови) утврђује решењем.

Чињенично стање од утицаја на постојање и висину пореске обавезе у сваком конкретном случају, на основу пружених доказа, цени надлежни порески орган.

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Обавеза плаћања пореза на доходак грађана у случају када физичко лице оствари примање којим се надокнађује штета услед претрпљене телесне повреде

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-62/2017-04 од 15.9.2017. год.)

Према наводима у Вашем допису и накнадног усменог појашњења, током рада на броду-крузеру стране компаније (са којом сте имали закључен уговор на одређено време за рад на броду) претрпели сте повреде услед чега сте били на трогодишњем лечењу током кога сте имали три хируршке интервенције и, с тим у вези, указујете да је осигуравајуће друштво платило трошкове лечења и хируршких интервенција. Даље, наводите да сте по завршетку лечења закључили поравнање са том страном компанијом, сагласно коме та компанија треба да Вам исплати новчану накнаду због немогућности обављања посла, као и накнаду за наставак лечења и хируршке интервенције.

Одредбом члана 9. став 1. тачка 8) Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11–УС, 93/12, 114/12–УС, 47/13, 48/13–исправка, 108/13, 57/14 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон) прописано је да се не плаћа порез на доходак грађана на примања остварена по основу накнада материјалне и нематеријалне штете, изузев накнаде за измаклу корист и накнаде зараде (плате), односно накнаде за изгубљену зараду (плату).

Према одредби члана 85. став 1. тачка 15) Закона, осталим приходима у смислу тог закона сматрају се и сви други приходи

физичког лица, који нису опорезовани по другом основу или нису изузети од опорезивања или ослобођени плаћања пореза по том закону.

Основица пореза на други приход је опорезиви приход који чини бруто приход умањен за нормиране трошкове у висини од 20%, сагласно одредби члана 85. став 4. ЗПДГ.

Порез на доходак грађана на друге приходе плаћа се по стопи од 20%, сагласно одредби члана 86. став 1. ЗПДГ.

Одредбом члана 155. Закона о облигационим односима („Сл. лист СФРЈ“, бр. 29/78, 39/85, 45/89–УС и 57/89, „Сл. лист СРЈ“, бр. 31/93, 22/99–др. пропис, 23/99–исправка, 35/99–др. пропис и 44/99–др. пропис) прописано је да је штета умањење нечије имовине (обична штета) и спречавање њеног повећања (измакла корист), као и наношење другоме физичког или психичког бола или страха (нематеријална штета).

Сагласно наведеном, примање које према међусобном поравнању у предметном случају физичко лице оствари од стране компаније са којом је имало закључен уговор на одређено време за рад на броду, по основу накнаде штете због телесне повреде настале услед доживљене повреде и оштећења здравља током рада на броду-крузеру стране компаније, у новчаном износу као накнаду стварне штете (по основу накнаде трошкова за даљи наставак лечења и хируршке интервенције које су неопходне за даље оздрављење), не представља приход физичког лица који подлеже плаћању пореза на доходак грађана.

Примање које, сагласно међусобном поравнању, у наведеном случају физичко лице оствари у виду накнаде штете због немогућности, односно умањених могућности у обављања посла (услед претрпљене повреде током рада) у будућем периоду и с тим

у вези остваривања прихода, која по својој природи представља измаклу корист из члана 9. став 1. тачка 8) Закона, није изузето од опорезивања и подлеже плаћању пореза на доходак грађана на други приход сагласно чл. 85. и 86. Закона.

2. Изузимање од опорезивања порезом на капитални добитак прихода који физичко лице оствари у случају продаје удела у привредном друштву

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-434/2016-04 од 14.9.2017. год.)

Одредбом члана 72. став 1. тачка 3) Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11–УС, 93/12, 114/12–УС, 47/13, 48/13–исправка, 108/13, 57/14 и 68/14–др. закон, у даљем тексту: Закон) прописано је да капитални добитак, односно губитак у смислу овог закона представља разлику између продајне цене права, удела и хартија од вредности и њихове набавне цене, остварену преносом удела у капиталу правних лица, акција и осталих хартија од вредности, укључујући и инвестиционе јединице, осим инвестиционих јединица добровољних пензијских фондова.

Под преносом се сматра продаја или други пренос уз новчану или неновчану накнаду (став 2. тог члана Закона).

Одредбом члана 72а став 1. тачка 5) Закона прописано је да капиталним добитком, односно губитком у смислу овог закона не сматра се разлика настала преносом права, удела или хартија од вредности, када је обвезник извршио пренос права, удела или хартија од вредности које је пре преноса имао у свом власништву непрекидно најмање десет година.

Право на пореско изузимање код продаје права, односно удела из става 1. тачка 5) овог члана, у случају када је током периода власништва долазило до промене процента права, односно учешћа у капиталу, обвезник може да оствари у односу на процентуални део права, односно део удела по основу кога је непрекидно најмање десет година имао право учешћа у капиталу у проценту који је једнак проценту који је иницијално стечен најмање десет година пре продаје удела (став 2. члан 72а Закона).

Право на пореско изузимање код продаје права, односно удела из става 1. тачка 5) овог члана, у случају када је током периода власништва долазило до промене номиналне вредности права, односно улога, може се остварити у односу на део права, односно удела који одговара износу, односно улогу који је уплаћен најмање десет година пре продаје права, односно удела (став 3. члан 72а Закона).

Одредбом члана 44. став 3. Закона о привредним друштвима („Сл. гласник РС“, бр. 36/11, 99/11, 83/14–др. закон и 5/15) прописано је да је основни (регистровани) капитал друштва новчана вредност уписаних улога чланова друштва у друштво која је регистрована у складу са законом о регистрацији.

Сагласно одредбама члана 45. ст. 1. и 3. Закона о привредним друштвима, улози у друштво могу да буду новчани и неновчани и изражавају се у динарима, с тим да неновчани улози могу бити у стварима и правима, ако тим законом за поједине форме друштава није другачије одређено.

Одредбом члана 151. став 1. Закона о привредним друштвима прописано је да члан друштва стиче удео у друштву сразмерно вредности његовог улога у укупном основном капиталу друштва, осим ако је оснивачким актом при оснивању друштва или једногласном одлуком скупштине одређено другачије.

Члан друштва може имати само један удео у друштву, а ако стекне више удела, ти удели се спајају и заједно чине један удео (ст. 2. и 3. члан 151. Закона о привредним друштвима).

Сходно наведеном, право на пореско изузимање код продаје удела по основу кога је обвезник имао право власништва на капиталу, односно право учешћа у капиталу привредног друштва, у случају када физичко лице власник једночланог привредног друштва са 100% удела који је пре продаје имао у свом власништву непрекидно најмање десет година и током ког периода је долазило до промене номиналне вредности улога, може да користи право на пореско изузимање из члана 72а став 1. тачка 5) Закона у односу на улог који је уплаћен најмање десет година пре продаје удела.

3. Обрачунавање и плаћање пореза и доприноса за обавезно социјално осигурање по основу солидарне помоћи ради ублажавања неповољног материјалног положаја запослених у комуналним делатностима, која је као право запосленог регулисана Посебним колективним уговором за јавна предузећа у комуналној делатности на територији Републике Србије

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-143/2017-04 од 13.9.2017. год.)

Према члану 13. став 1. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 31/09, 44/09, 18/10, 50/11, 91/11–УС, 93/12, 114/12–УС, 47/13, 48/13–исправка, 108/13, 57/14, 68/14–др. закон и 112/15, у даљем тексту: Закон), под зарадом у смислу тог закона сматра

се зарада која се остварује по основу радног односа, дефинисана законом којим се уређују радни односи и друга примања запосленог.

Зарадом, у смислу овог закона, сматрају се и примања у облику бонова, хартија од вредности, осим акција стечених у поступку својинске трансформације, новчаних потврда, робе, као и примања остварена чињењем или пружањем погодности, опраштањем дуга, као и покривањем расхода обвезника новчаном надокнадом или непосредним плаћањем (члан 14. став 1. Закона).

Одредбом члана 18. став 1. тачка 5) Закона прописано је пореско ослобођење за примања запосленог по основу солидарне помоћи за случај болести, здравствене рехабилитације или инвалидности запосленог или члана његове породице – до 37.252 динара (наведени неопорезиви износ је у примени од 1. фебруара 2017. године).

Остваривање права на солидарну помоћ ближе је уређено Правилником о остваривању права на пореска изузимања за примања по основу помоћи због уништења или оштећена имовине, организоване социјалне и хуманитарне помоћи, стипендија и кредита ученика и студената, хранарина спортиста аматера и права на пореско ослобођење за примања по основу солидарне помоћи за случај болести („Сл. гласник РС“, бр. 31/01 и 5/05, у даљем тексту: Правилник).

Према одредбама члана 10. Правилника, пореско ослобођење за примања по основу солидарне помоћи за случај болести, коју исплаћује послодавац за запосленог или члана његове породице, може се остварити:

1) за случај болести – ако на основу медицинске документације, издате од стране референтне здравствене установе, односно лекарске комисије или од изабраног лекара и лекара одговарајуће специјалности, коју је дужан да поднесе запослени за себе или за члана његове породице, неспорно произлази:

(1) да се ради о болести која изискује веће трошкове у поступку дијагностицирања (снимање скенером, магнетна резонанца, лекарски прегледи и др.), односно веће трошкове лечења (оперативни захвати, лекови и др.) или санирања, односно одржавања здравственог стања и радне способности (ортопедска и друга помагала и др.);

(2) да је у поступку излечења, односно санирања болести (постоперативни период код ортопедских, срчаних и других операција, санирање других здравствених обољења, инвалидност и др.) неопходна медицинска рехабилитација у амбулантно-поликлиничкој или стационарној установи, која се не може обезбедити, односно финансирати из средстава обавезног здравственог осигурања;

2) за случај здравствене рехабилитације – упућивањем запослених, изложених посебним здравственим ризицима на раду, хронично преморених и физички исцрпљених, на здравствено-превентивни одмор и на рану рехабилитацију, у циљу заштите здравља и спречавања професионалних обољења, у складу са прописима који уређују здравствену заштиту и заштиту на раду;

3) за случај инвалидности – ако инвалидност (губитак или трајно смањење способности за рад), која је утврђена од стране надлежног органа решењем о инвалидности, захтева повећане трошкове у функцији одржавања здравствених, професионалних и радних способности.

Чланом 11. став 1. Правилника прописано је да се исплата солидарне помоћи за случај болести, уз прописано пореско ослобођење, може вршити ако је основ за давање такве помоћи садржан у колективном уговору, односно другом општем акту послодавца и ако је о давању помоћи донета одлука надлежног органа послодавца.

Одредбом члана 13. став 1. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 61/05, 62/06, 5/09, 52/11, 101/11, 47/13, 108/13, 57/14, 68/14–др. закон и 112/15, у даљем тексту: Закон о доприносима) прописано је да основица доприноса за запослене и за послодавце је зарада, односно плата и накнада зараде, односно плате у складу са законом који уређује радне односе, општим актом и уговором о раду, односно решењем надлежног органа.

Одредбом члана 105. став 1. Закона о раду („Сл. гласник РС“, бр. 24/05, 61/05, 54/09, 32/13, 75/14 и 13/17–УС) прописано је да се зарада из члана 104. став 1. тог закона састоји од зараде за обављени рад и време проведено на раду, зараде по основу доприноса запосленог пословном успеху послодавца (награде, бонуси и сл.) и других примања по основу радног односа, у складу са општим актом и уговором о раду. Под зарадом сматра се зарада која садржи порез и доприносе који се плаћају из зараде (став 2. тог члана Закона о раду). Под зарадом се сматрају сва примања из радног односа, осим примања из члана 14, члана 42. став 3. тач. 4) и 5), члана 118. тач. 1) до 4), члана 119, члана 120. тачка 1) и члана 158. овог закона (став 3. члана 105. Закона о раду).

Сагласно члану 120. тачка 1) Закона о раду, општим актом односно уговором о раду може да се утврди право на јубиларну награду и солидарну помоћ.

Према одредби члана 65. став 5. Посебног колективног уговора за јавна предузећа у комуналној делатности на територији Републике Србије („Сл. гласник РС“, бр. 27/15 и 36/17, у даљем тексту: Посебан колективни уговор) послодавац може да исплати солидарну помоћ запосленом у складу са својим општим актом и под условом да за то има обезбеђена финансијска средства:

1) ради ублажавања последица елементарних или других непогода,

2) ради пружања помоћи породици умрлог запосленог,

3) у другим случајевима одређеним општим актом.

Одредбом става 6. тог члана Посебног колективног уговора, ако се, у случају из става 5. тачка 3) овог члана, солидарна помоћ додељује запосленима ради ублажавања неповољног материјалног положаја, износ те помоћи на годишњем нивоу, утврдиће се за сваког запосленог у висини производа минималне цене рада у складу са законом и просечног месечног фонда од 174 сата.

Сагласно наведеном, не плаћа се порез на доходак грађана на зараде на примања запослених по основу солидарне помоћи само за случај болести, здравствене рехабилитације или инвалидности запосленог или члана његове породице, уколико су испуњени услови из члана 18. став 1. тачка 5) Закона и чл. 10. и 11. Правилника. С тим у вези, у случају када послодавац врши давање запосленом које се општим актом код послодавца карактерише као солидарна помоћ, у конкретном случају солидарна помоћ ради ублажавања неповољног материјалног положаја запослених (у јавним предузећима у комуналној делатности), такво примање запосленог у целисти има карактер зараде и предмет је опорезивања порезом на доходак грађана на зараду.

Поред тога, како је одредбом члана 13. став 1. Закона о доприносима прописано да је основица доприноса за запослене и за послодавце зарада, односно плата и накнада зараде, односно плате у складу са законом који уређује радне односе, општим актом и уговором о раду, односно решењем надлежног органа, као и да се према Закону о раду (члан 105. став 3. тог закона) под зарадом сматрају сва примања из радног односа, осим, поред осталог,

солидарне помоћи као другог примања из члана 120. тачка 1) тог закона, сматрамо да у случају када послодавац врши давање запосленом које по својој суштини одговара појму солидарне помоћи сагласно прописима којима се уређују радни односи, не постоји обавеза обрачунавања и плаћања доприноса за обавезно социјално осигурање на примање по основу солидарне помоћи.

РЕПУБЛИЧКЕ АДМИНИСТРАТИВНЕ ТАКСЕ

1. Могућност да се чланови Светске атлетске федерације (IAAF) ослободе плаћања републичке административне таксе за визу коју странац прибавља приликом уласка у Републику Србију, ако град Београд буде домаћин Светског атлетског првенства у дворани 2020. године

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-518/2017-04 од 15.9.2017. год.)

Одредбама члана 2. Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС“, бр. 43/03, 51/03–исправка, 53/04, 42/05, 61/05, 101/05–др. закон, 42/06, 47/07, 54/08, 5/09, 54/09, 35/10, 50/11, 70/11, 55/12, 93/12, 47/13, 65/13–др.закон, 57/14, 45/15, 83/15, 112/15, 50/16 и 61/17, у даљем тексту: Закон) прописано је да се за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код органа, плаћају републичке административне таксе по одредбама тог закона.

Износи такси прописани су Тарифом републичких административних такси (у даљем тексту: Тарифа) која је саставни део Закона. Тарифа садржи Одељак А и Одељак Б. У Одељку А Тарифе прописане су таксе које се плаћају за списе и радње органа у Републици Србији. У Одељку Б прописане су конзуларне таксе.

Према одредби члана 11. став 1. Закона, такса се плаћа у прописаном износу за захтев и за списе и радње које се у вези са тим захтевом доносе, односно врше, ако Законом није друкчије прописано.

Дакле, за захтев и за издавање визе се републичка административна такса плаћа, осим у случајевима за које је Законом прописано право на таксено ослобођење.

Сагласно одредбама члана 19. став 1. тач. 13) и 16) Закона, не плаћа се такса за списе и радње за које је ослобођење од плаћања таксе уређено међународним уговором, као ни за списе и радње за које је ослобођење од плаћања таксе посебно прописано Тарифом.

Одредбом члана 21. Закона прописано је да страни држављани, под условом узајамности, имају права на таксено

ослобођење за истородне списе и радње као и држављани Републике Србије у држави чији је стране лице држављанин.

Тарифним бројем 9. став 2. тачка 3) Одељка Б Тарифе прописана је такса за визу страним држављанима (виза типа А-Ц). У ставу 3. Напомене уз тај тарифни број прописано је да таксу за краткорочну визу Ц не плаћају учесници на културним, просветним или спортским манифестацијама, под условом узајамности.

Према томе, страни држављани (у конкретном случају, чланови Светске атлетске федерације – учесници Светског атлетског првенства у дворани 2020. године) који преко ДКП Републике Србије поднесу захтев да им се изда виза за краћи боравак (виза типа Ц), не плаћају таксу за визу типа Ц као учесници на спортским манифестацијама, под условом узајамности, у складу са Тарифним бројем 9. став 2. тачка 3) Одељка Б Тарифе.

Поред тога, Тарифним бројем 37. став 1. тач. 5) и 6) Одељка А Тарифе која је саставни део Закона, прописано је да се за издавање путне исправе, путног листа, односно виза за стране држављане и за лица без држављанства плаћа републичка административна такса, и то, између осталог, за издавање визе за краћи боравак (визе Ц) на граничном прелазу, за један улазак, са роком важења до 15 дана, као и за привремени боравак до три месеца. У ставу 5. Напомене уз тај тарифни број прописано је да таксе из става 1. тач. 4), 5) и 6) из тог тарифног броја не плаћају страни држављани који организовано долазе у Републику Србију, као учесници на такмичењима, односно скуповима међународног карактера, односно лица у непосредној вези са учешћем учесника.

Према томе, страни држављани (у конкретном случају, чланови Светске атлетске федерације – учесници Светског атлетског првенства у дворани 2020. године) који надлежном органу у Републици Србији поднесу захтев за да им се изда виза за краћи боравак (виза Ц) на граничном прелазу, за један улазак, са роком важења до 15 дана, као и за привремени боравак до три месеца, не плаћају таксу ако организовано долазе у Републику Србију, као учесници на такмичењима, односно скуповима међународног карактера, односно лица у непосредној вези са учешћем учесника, у складу са одредбом става 5. Напомене уз Тарифни број 37. Одељка А Тарифе.

У решењу, исправи, документу или писменом, које се издаје без плаћања таксе, мора се означити сврха издавања и основ ослобођења од плаћања таксе (члана 22. став 1. Закона).

ДУВАН

1. Да ли постоји обавеза уписа у Регистар увозника дувана, обрађеног дувана, односно дуванских производа, у случају када је привредни субјект поднео захтев надлежном царинском органу за издавање дозволе за отварање царинског магацина типа „С“, који се неће бавити снабдевањем потрошача на територији Републике Србије и чија је основна делатност реекспорт акцизне робе?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00581/2017-04 од 19.9.2017. год.)

Одредбом члана 3. Закона о акцизама („Сл. гласник РС“, бр. 22/01, 73/01, 80/02, 80/02–др. закон, 43/03, 72/03, 43/04, 55/04, 135/04, 46/05, 101/05–др. закон, 61/07, 5/09, 31/09, 101/10, 43/11, 101/11, 93/12, 119/12, 47/13, 68/14–др. закон, 142/14, 55/15, 103/15 и 108/16, у даљем тексту: Закон) прописано је да обавеза по основу акцизе настаје када су акцизни производи произведени у Републици Србији, односно увезени у Републику Србију. Увезеним акцизним производима сматрају се акцизни производи који су увезени у складу са царинским, односно спољнотрговинским прописима.

Према одредби члана 6. став 1. Закона, прописано је да је обвезник акцизе произвођач, односно увозник акцизних производа.

Сходно одредби члана 21а Закона, обавеза обрачунавања акцизе при увозу акцизних производа, настаје даном настанка обавезе обрачунавања увозних дажбина, а акцизу обрачунава надлежни царински орган.

Сходно одредби члана 2. Закона о дувану („Сл. гласник РС“, бр. 101/05, 90/07, 95/10, 36/11, 93/12 и 108/13, у даљем тексту: Закон о дувану), прописано је, између осталог, да се увозником дувана, обрађеног дувана, односно дуванских производа сматра привредни субјект, који увози у своје име и за свој рачун дуванске производе и који је уписан у Регистар увозника дувана, обрађеног дувана, односно дуванских производа.

Управа за дуван, између осталог, води Регистар увозника дувана, обрађеног дувана, односно дуванских производа (члан 5. став 1. тачка 5) Закона о дувану).

Услови, начин и поступак уписа у наведени регистар уређени су овим законом.

Одредбом члана 54. став 11. Закона о дувану прописано је да уписом у Регистар увозника дувана, обрађеног дувана, односно дуванских производа, увозник дувана, обрађеног дувана, односно дуванских производа може да отпочне да обавља делатност увоза дувана, обрађеног дувана, односно дуванских производа.

Према члану 164. Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 18/10, 111/12, 29/15 и 108/16) прописано је да у поступку привременог увоза царински орган одобрава употребу у царинском подручју Републике Србије стране робе намењене поновном извозу у неизмењеном стању, осим уобичајеног смањења вредности због употребе, уз потпуно или делимично ослобођење од плаћања увозних дажбина и без примене мера трговинске политике.

Према томе, уколико је, у конкретном случају, а како се наводи у предметном допису, привредни субјект чија је основна делатност реекспорт акцизне робе, поднео захтев надлежном царинском органу за издавање дозволе за отварање царинског магацина типа „С“, при чему се из истог неће вршити снабдевање потрошача на територији Републике Србије (тј. неће се вршити увоз робе), већ ће се у оквиру царинског поступка привременог увоза стране роба (акцизна роба) поново извозити у неизмењеном стању, сходно одредбама Закона о дувану, према нашем мишљењу, предметни привредни субјект нема обавезу уписа у посебне регистре, у наведеном случају – упис у Регистар увозника дувана, обрађеног дувана, односно дуванских производа, имајући у виду да се у овом случају не ради о увозу акцизних производа, већ се ради о царинском поступку привременог увоза робе намењене поновном извозу.

При томе, напомињемо да је поступање у вези са царинским поступком привременог увоза робе намењене поновном извозу у надлежности Управе царина.

2. Да ли постоји обавеза уписа у Регистар произвођача дуванских производа и уписа у Регистар увозника дувана, обрађеног дувана, односно дуванских производа, када привредни субјект А у име и за рачун другог привредног субјекта Б – страног лица, дуванске производе смешта у царинско складиште, у складу са царинским прописима, ради препакивања у царинском магацину и враћања истих дуванских производа на адресу пошиљаоца или на адресу по налогу привредног субјекта Б?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00645/2017-04 од 11.9.2017. год.)

Одредбом члана 3. Закона о акцизама („Сл. гласник РС“, бр. 22/01, 73/01, 80/02, 80/02–др. закон, 43/03, 72/03, 43/04, 55/04, 135/04, 46/05, 101/05–др. закон, 61/07, 5/09, 31/09, 101/10, 43/11, 101/11, 93/12, 119/12, 47/13, 68/14–др. закон, 142/14, 55/15, 103/15 и 108/16, у даљем тексту: Закон) прописано је да обавеза по основу акцизе настаје када су акцизни производи произведени у Републици Србији, односно увезени у Републику Србију. Увезеним акцизним производима сматрају се акцизни производи који су увезени у складу са царинским, односно спољнотрговинским прописима.

Према одредби члана 6. став 1. Закона, прописано је да је обвезник акцизе произвођач, односно увозник акцизних производа.

Сходно одредби члана 2. Закона о дувану („Сл. гласник РС“, бр. 101/05, 90/07, 95/10, 36/11, 93/12 и 108/13, у даљем тексту: Закон о дувану), прописано је, између осталог, да се под производњом дуванских производа сматра индустријски поступак у припреми, производњи и паковању дуванских производа, а увозником дувана, обрађеног дувана, односно дуванских производа сматра се привредни субјект, који увози у своје име и за свој рачун дуванске производе и који је уписан у Регистар увозника дувана, обрађеног дувана, односно дуванских производа.

Управа за дуван, између осталог, води Регистар произвођача дуванских производа и Регистар увозника дувана, обрађеног дувана,

односно дуванских производа (члан 5. став 1. тач. 3) и 5) Закона о дувану).

Услови, начин и поступак уписа у наведене регистре уређени су овим законом.

Према одредби члана 32. став 9. Закона о дувану, прописано је да уписом у Регистар произвођача дуванских производа, произвођач дуванских производа може да отпочне да обавља делатност производње дуванских производа.

Одредбом члана 54. став 11. Закона о дувану прописано је да уписом у Регистар увозника дувана, обрађеног дувана, односно дуванских производа, увозник дувана, обрађеног дувана, односно дуванских производа може да отпочне да обавља делатност увоза дувана, обрађеног дувана, односно дуванских производа.

Према наведеним законским одредбама, увозом дувана, обрађеног дувана, односно дуванских производа може да се бави привредни субјект који је у складу са Законом уписан у Регистар увозника дувана, обрађеног дувана, односно дуванских производа код Управе за дуван, а производњом дуванских производа привредни субјект који је уписан у Регистар произвођача дуванских производа.

Према томе, уколико, у конкретном случају, а како се наводи у предметном допису, привредни субјект А у име и за рачун другог привредног субјекта Б – страног лица смешта у царинско складиште дуванске производе, који су у власништву привредног субјекта Б, у складу са царинским прописима, у оквиру царинског поступка, ради препакивања у царинском магацину и враћања истих дуванских производа на адресу пошиљаоца или на адресу по налогу привредног субјекта Б, сходно одредбама Закона о дувану, нема обавезу уписа у Регистар произвођача дуванских производа и уписа у Регистар увозника дувана, обрађеног дувана, односно дуванских производа.

При томе напомињемо да је поступање у вези са царинским поступком у надлежности Управе царина.

Ф И Н А Н С И Ј С К И С И С Т Е М

РАЧУНОВОДСТВО

1. Појам књиговодствене вредности укупне имовине друштва и начин на који се утврђује вредност имовине која се стиче, односно којом се располаже

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-680/2017-16 од 11.9.2017. год.)

Законом о рачуноводству („Сл. гласник РС“, бр. 62/13, у даљем тексту: Закон) уређују се обвезници примене овог закона, разврставање правних лица, организација рачуноводства и рачуноводствене исправе, услови и начин вођења пословних књига, признавање и вредновање позиција у финансијским извештајима, састављање, достављање и јавно објављивање финансијских извештаја и годишњег извештаја о пословању, Регистар финансијских извештаја, Национална комисија за рачуноводство, као и надзор над спровођењем одредби овог закона.

Одредбама параграфа 4.8 (Имовина) *Концептуалног оквира за финансијско извештавање* („Сл. гласник РС“, бр. 35/14) прописано је да будуће економске користи садржане у имовини представљају потенцијал да, директно или индиректно, допринесу токовима готовине и готовинских еквивалената ентитета. Тај потенцијал може да буде производног типа и да буде део пословних активности ентитета. Он такође може да буде у облику могућности конверзије у готовину и готовинске еквиваленте или могућности да се редукују одливи готовине, као што је случај када алтернативни производни процес умањује трошкове производње.

Указујемо и на МРС 16: *Некретнине, постројења и опрема*, којим је дефинисана књиговодствена вредност као износ по ком се имовина (средство) признаје након одузимања акумулиране депресијације (амортизације) и акумулираних губитака по основу умањења вредности.

Одредбама Правилника о садржини и форми образаца финансијских извештаја („Сл. гласник РС“, бр. 95/14 и 144/14, у

даљем тексту: Правилник) уређен је начин исказивања пословне имовине (укупне активе) у обрасцу Биланса стања. С тим у вези, у оквиру АОП позиције 0071 Биланса стања, утврђено је да укупну активу (пословну имовину) друштва чине: уписани а неуплаћени капитал, стална имовина, одложена пореска средства и обртна имовина.

Имајући у виду наведено, према нашем мишљењу књиговодствена вредност укупне имовине друштва, обухвата укупну активу (пословну имовину) друштва исказану у финансијским извештајима који се састављају у складу са прописима којима се уређује рачуноводство, односно у конкретном случају у складу са Правилником. Додатно указујемо да се укупном имовином не може сматрати нето имовина (капитал) друштва, с обзиром да иста представља разлику између укупне имовине и обавеза друштва.

Што се тиче питања начина утврђивања вредности имовине која се стиче, односно којом се располаже, указујемо да су правна лица дужна да имовину вреднују у складу са релевантном нормативном основом коју примењују приликом састављања финансијских извештаја. Примера ради, у складу са МРС 16, ентитет се опредељује за модел набавне вредности или за модел ревалорације (процену по фер вредности) када бира своју рачуноводствену политику и примењује ту политику на целу групу некретнина, постројења и опреме.

Желели бисмо на крају да напоменемо да је сходно члану 6. став 3. Правилника прописано да се подаци у обрасцу Биланс стања исказују у нето износу (по садашњој вредности на дан биланса), тако што се бруто износи исказани на основним рачунима главне књиге, коригују за износе исправке вредности и обезвређења који су исказани на припадајућим корективним рачунима основних рачуна на дан биланса.

Одговор у вези са применом прописа дајемо према подацима изнетим у захтеву. Напомињемо да, сходно члану 8. став 1. Закона о Народној скупштини („Сл. гласник РС“, бр. 9/10), Народна скупштина доноси аутентично тумачење закона, као и да, у складу са чланом 80. став 2. Закона о државној управи („Сл. гласник РС“, бр. 79/05, 101/07, 95/10 и 99/14), мишљења органа државне управе нису обавезујућа.

ДЕВИЗНО ПОСЛОВАЊЕ

1. а) Да ли нерезидент – правно лице, као поверилац из реализованог спољнотрговинског посла резидента, може слободно располагати својим потраживањем стеченим за време трајања уговора о продаји друштвеног капитала, на тај начин што би исто потраживање, након раскида уговора о продаји друштвеног капитала, пренео на другог резидента – правно лице, као и да ли је за закључење уговора о преносу потраживања потребна сагласност Владе?

б) Да ли нерезидент – банка, као кредитни поверилац резидента – кредитног дужника, може слободно располагати својим потраживањем стеченим за време трајања уговора о продаји друштвеног капитала, на тај начин што би своје кредитно потраживање, након раскида уговора о продаји друштвеног капитала, пренела на другог резидента – правно лице, као и да ли је за закључење уговора о преносу потраживања потребна сагласност Владе?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00205/2017-04 од 20.9.2017. год.)

а) Чланом 7. став 1. Закона о девизном пословању („Сл. гласник РС“, бр. 62/06, 31/11, 119/12 и 139/14, у даљем, тексту: Закона) прописано је да банке, односно резиденти, осим резидената – физичких лица, и нерезиденти могу преносити, односно платити или наплатити потраживања и дуговања која су настала по основу реализованог спољнотрговинског промета робе и услуга резидената, који се не сматра комерцијалним кредитима и зајмовима. Ови послови се могу вршити само на основу уговора закљученог између преносиоца и примаоца потраживања и дуговања, уз обавезу преносиоца да дужника, односно повериоца из основног посла обавести о извршеном преносу. Уговор о преносу из члана 7. Закона

нарочито садржи идентификационе податке о уговорним странама, податке о основу по ком су настала потраживања и дуговања која су предмет преноса, укључујући и податке о дужнику, односно повериоцу, као и податке о валути и износу потраживања и дуговања који су предмет преноса. Ставом 4. истог члана Закона прописано је да се потраживања и дуговања која су настала по основу реализованог спољнотрговинског промета робе и услуга резидента – јавног предузећа и правног лица са државним капиталом или правног лица које је у процесу реструктурирања или приватизације могу преносити, односно платити или наплатити само на основу уговора, сагласности или изјава закључених између свих учесника у послу, уз претходно прибављену сагласност Владе, осим потраживања и дуговања резидента – правног лица које је Република основала посебним законом ради финансирања извоза.

У допису је постављено питање да ли нерезидент – правно лице, као поверилац из реализованог спољнотрговинског посла резидента, може слободно располагати својим потраживањем стеченим за време трајања уговора о продаји друштвеног капитала, на тај начин што би исто потраживање, након раскида уговора о продаји друштвеног капитала, пренео на другог резидента – правно лице, као и да ли је за закључење уговора о преносу потраживања потребна сагласност Владе, у смислу члана 7. став 4. Закона.

У вези са питањем да ли нерезидент може вршити пренос свог потраживања на другог резидента, подсећамо да је чланом 7. став 1. Закона прописано да, поред осталих лица, и нерезиденти – правна и физичка лица могу преносити, односно платити или наплатити потраживања и дуговања која су настала по основу реализованог спољнотрговинског промета робе и услуга резидената, који се не сматра комерцијалним кредитима и зајмовима. Могућност да поред резидената и нерезиденти врше пренос потраживања и дуговања у смислу члана 7. Закона уведена је ступањем на снагу Закона о изменама и допунама Закона о девизном пословању, објављеним у „Службеном гласнику РС“ број 119/12.

У вези са питањем да ли је за закључење уговора о преносу потраживања потребна сагласност Владе у смислу члана 7. став 4. Закона, указујемо да је наведеном одредбом прописано да обавезу прибављања сагласности Владе имају само резиденти – јавна предузећа и правна лица са државним капиталом или правна лица која су у процесу реструктурирања или приватизације у случају када, у својству преносиоца или примаоца, врше пренос потраживања и дуговања, као и када врше плаћање или наплату по основу посла преноса из члана 7. Закона, претходно извршеног између других лица. Обавеза прибављања сагласности Владе није прописана када се ради о осталим категоријама резидената, уз напомену да обављање послова преноса из члана 7. Закона није могуће само када се ради о резидентима – физичким лицима. Најзад, истим чланом Закона није прописано да Влада даје претходну сагласност за закључење или на садржину уговора о преносу потраживања и дуговања.

б) Чланом 20. став 1. Закона прописано је да банке, односно резиденти, осим резидената – физичких лица, и нерезиденти могу преносити, односно платити или наплатити потраживања и дуговања која су настала по основу кредитног посла са иностранством. Ови послови се могу вршити само на основу уговора закљученог између преносиоца и примаоца потраживања и дуговања, уз обавезу преносиоца да дужника, односно повериоца из основног посла обавести о извршеном преносу. Уговор о преносу из члана 20. Закона нарочито садржи идентификационе податке о уговорним странама, податке о основу по ком су настала потраживања и дуговања која су предмет преноса, укључујући и податке о дужнику, односно повериоцу, као и податке о валути и износу потраживања и дуговања који су предмет преноса. Ставом 4. истог члана Закона прописано је да се потраживања и дуговања која су настала по основу кредитног посла са иностранством резидента – јавног предузећа и правног лица са државним капиталом или правног лица које је у процесу реструктурирања или приватизације могу

преносити, односно платити или наплатити само на основу уговора, сагласности или изјава закључених између свих учесника у послу, уз претходно прибављену сагласност Владе, осим потраживања и дуговања резидента – правног лица које је Република основала посебним законом ради финансирања извоза.

У допису је постављено питање да ли нерезидент – банка, као кредитни поверилац резидента – кредитног дужника, може слободно располагати својим потраживањем стеченим за време трајања уговора о продаји друштвеног капитала, на тај начин што би своје кредитно потраживање, након раскида уговора о продаји друштвеног капитала, пренела на другог резидента – правно лице, као и да ли је за закључење уговора о преносу потраживања потребна сагласност Владе, у смислу члана 20. став 4. Закона.

У вези са питањем да ли нерезидент – банка може вршити пренос свог кредитног потраживања на другог резидента, подсећамо да је чланом 20. став 1. Закона прописано да, поред осталих лица, и нерезиденти – правна и физичка лица могу преносити, односно платити или наплатити потраживања и дуговања која су настала по основу кредитног посла са иностранством.

Могућност да поред резидената и нерезиденти, којим појмом су обухваћене и нерезидентне банке, врше пренос потраживања и дуговања у смислу члана 20. Закона уведена је ступањем на снагу Закона о изменама и допунама Закона о девизном пословању, објављеним у „Службеном гласнику РС“, број 119/12.

У вези са питањем да ли је за закључење уговора о преносу кредитног потраживања нерезидентне банке на другог резидента потребна сагласност Владе, у смислу члана 20. став 4. Закона, указујемо да је наведеном одредбом прописано да обавезу прибављања сагласности Владе имају само резиденти – јавна предузећа и правна лица са државним капиталом или правна лица која су у процесу реструктурирања или приватизације у случају када, у својству преносиоца или примаоца, врше пренос кредитног потраживања или кредитног дуговања, као и када врше плаћање или

наплату по основу посла преноса из члана 20. Закона, претходно извршеног између других лица. Обавеза прибављања сагласности Владе није прописана када се ради о осталим категоријама резидената, уз напомену да обављање послова преноса из члана 20. Закона није могуће само када се ради о резидентима – физичким лицима. Најзад, истим чланом Закона није прописано да Влада даје претходну сагласност за закључење или на садржину уговора о преносу потраживања и дуговања.

Одговор у вези примене прописа дат је из надлежности Министарства финансија и према подацима који су изнети у захтеву. Напомињемо да, сходно члану 8. став 1. Закона о Народној скупштини („Сл. гласник РС“, бр. 9/10), Народна скупштина доноси аутентично тумачење закона, као и да, у складу са чланом 80. став 2. Закона о државној управи („Сл. гласник РС“, бр. 79/05, 101/07 и 95/10), мишљења органа државне управе нису обавезујућа.

2. Примена члана 33. Закона о девизном пословању

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-00-00291/2017-04 од 22.6.2017. год.)

Чланом 33. став 1. Закона о девизном пословању („Сл. гласник РС“, бр. 62/06, 31/11, 119/12 и 139/14, у даљем тексту: Закон) прописано је да резидент може извршити наплату, односно плаћање и другом нерезиденту, а не нерезиденту коме дугује, односно од кога потражује, по текућем или капиталном послу, под условом да је тај посао дозвољен овим законом.

У вези са питањем наведеним под бројем 1. у предметном допису, подсећамо, најпре, да је Шифарник основа наплате, плаћања и преноса у платном промету са иностранством прилог број 2 Упутства за спровођење Одлуке о условима и начину обављања платног промета са иностранством („Сл. гласник РС“, бр. 24/07, 31/07, 41/07, 3/08, 61/08, 120/08, 38/10, 92/11, 62/13, 51/15

и 111/15), за чије је тумачење надлежна Народна банка Србије. Ипак, имајући у виду структуру поменутог шифарника, сматрамо да се све трансакције наведене у опису шифре прилива и одлива 112, а којима је обухваћено и плаћање штете (неосигуране) при извозу и увозу робе, сматрају трансакцијама које се обављају по основу текућих послова, односно по основу размене робе између резидената и нерезидената, у складу са Законом. У сваком случају, за потврду овог става можете се обратити Народној банци Србије, као надлежној за давање мишљења у вези са применом Упутства за спровођење Одлуке о условима и начину обављања платног промета са иностранством.

У вези са питањем наведеним под бројем 2. у предметном допису, указујемо да је чланом 33. став 3. Закона прописано да се послови из ст. 1. и 2. овог члана Закона могу вршити само на основу уговора закљученог између свих учесника у послу или изјаве резидента да је обавештен о извршеном преносу. Ради се, дакле, о алтернативној могућности која подразумева да се послови из ст. 1. и 2. овог члана Закона могу вршити и само на основу изјаве резидента. Даље, ставом 4. истог члана Закона прописано је да уговор, односно изјава резидента нарочито садржи идентификационе податке о свим учесницима у послу, податке о основу по коме је настало потраживање и дуговање из основног посла и податке о валути и износу потраживања и дуговања који су предмет послова из ст. 1. и 2. овог члана Закона.

Одговор у вези примене прописа дали смо према подацима које сте изнели у захтеву. Напомињемо да, сходно члану 8. став 1. Закона о Народној скупштини („Сл. гласник РС“, бр. 9/10), Народна скупштина доноси аутентично тумачење закона, као и да, у складу са чланом 80. став 2. Закона о државној управи („Сл. гласник РС“, бр. 79/05, 101/07 и 95/10), мишљења органа државне управе нису обавезујућа.

ОБАВЉАЊЕ ПЛАЋАЊА ПРАВНИХ ЛИЦА, ПРЕДУЗЕТНИКА И ФИЗИЧКИХ ЛИЦА КОЈА НЕ ОБАВЉАЈУ ДЕЛАТНОСТ

1. Измирење међусобних новчаних обавеза правних лица у тренутку када су рачуни једног од њих блокирани ради извршења принудне наплате

*(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00695/2017-16 од
25.9.2017. год.)*

Одредбом члана 46. став 2. Закона о платном промету („Сл. лист СРЈ“, бр. 3/02, 5/03, „Сл. гласник РС“, бр. 43/04, 62/06, 111/09–др. закон, 31/11 и 139/14), која одредба је била на снази до 1. октобра 2015. године, било је прописано да правна лица и физичка лица која обављају делатност могу међусобне новчане обавезе измиривати и уговарањем промене поверилаца, односно дужника у одређеном облигационом односу (асигнација, цесија, приступање дугу, преузимање дуга, уступање дуга и др.), пребијањем (компензација) и на други начин, у складу са законом. Ставом 3. истог члана Закона о платном промету било је прописано и то да правна и физичка лица која обављају делатност не могу измиривати новчане обавезе на начин из ст. 1. и 2. овог члана, ако су њихови рачуни у тренутку плаћања блокирани ради извршења принудне наплате, осим ако друкчије није утврђено законом којим се уређује порески поступак.

Одредбом члана 5. став 1. Закона о обављању плаћања правних лица, предузетника и физичких лица која не обављају

делатност („Сл. гласник РС“, бр. 68/15, у даљем тексту: Закон) прописано је да правна лица и предузетници могу међусобне новчане обавезе измиривати и уговарањем промене поверилаца, односно дужника у одређеном облигационом односу (асигнација, цесија, приступање дугу, преузимање дуга, уступање дуга и др.), пребијањем (компензација) и на други начин у складу са законом. Ставом 2. истог члана Закона прописано је да правна лица и предузетници не могу измиривати међусобне новчане обавезе на начин из става 1. овог члана, уколико су њихови рачуни у тренутку плаћања блокирани ради извршења принудне наплате, осим ако друкчије није утврђено законом којим се уређује порески поступак. У вези с тим, указујемо да је чланом 19. став 3. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, са каснијим изменама и допунама) прописано да порески обвезници – правна лица, предузетници или физичка лица која обављају делатност, чији су рачуни у тренутку плаћања блокирани ради извршења принудне наплате код организације надлежне за принудну наплату, могу међусобне новчане обавезе измиривати и уговарањем промене повериоца, односно дужника у одређеном облигационом односу (асигнација, цесија и др.), искључиво ради испуњења обавеза по основу јавних прихода на које се примењује овај закон.

У допису се наводи да је правно лице А, у својству закуподавца и повериоца, са другим правним лицем Б, у својству закупца и дужника, у октобру месецу 2010. године закључило Уговор о закупу некретнине. Након тога је правно лице А, као поверилац из претходно наведеног Уговора о закупу, дана 21. марта 2012.

године уступило, како се у допису наводи, сва новчана потраживања на име будућих закупнина из тог уговора у корист банке, чиме је предметна банка постала нови поверилац правног лица Б. Као битна околност наводи се да рачуни правног лица А, у моменту преноса свих новчаних потраживања на име будућих закупнина на банку, нису били блокирани ради извршења принудне наплате, као и да је сам пренос извршен ради измирења међусобних новчаних обавеза између правног лица А и банке.

Како је пренос свих новчаних потраживања на име будућих закупнина извршен 2012. године, дакле у време када је још увек у примени била одредба члана 46. Закона о платном промету, те како рачуни правног лица А, као уступеоца потраживања, у моменту преноса нису били блокирани ради извршења принудне наплате, мишљења смо да је промена повериоца у Уговору о закупу из 2010. године извршена у свему у складу са тада важећим одредбама Закона о платном промету, а да су права која је банка, као прималац потраживања, тим преносом стекла пуноважна.

Околност да су рачуни правног лица А након извршеног преноса потраживања и промене повериоца блокирани ради извршења принудне наплате, није од утицаја на законитост претходно извршеног преноса, којим су обухваћена сва новчана потраживања на име будућих закупнина. Ова околност би била од утицаја само уколико тим преносом не би била обухваћена сва новчана потраживања на име будућих закупнина, већ уколико би се посебним уговорима преносиле појединачне, уговорене, месечне закупнине, у ком случају би се за сваки такав уговор посебно морала ценити усклађеност са законским одредбама.

Одговор у вези примене прописа дат је према подацима који су изнети у захтеву. Напомињемо да, сходно члану 8. став 1. Закона о Народној скупштини („Сл. гласник РС“, бр. 9/10), Народна скупштина доноси аутентично тумачење закона, као и да, у складу са чланом 80. став 2. Закона о државној управи („Сл. гласник РС“, бр. 79/05, 101/07, 95/10 и 99/14), мишљења органа државне управе нису обавезујућа.

ПОДСЕТНИК

ФИНАНСИЈСКИ ПРОПИСИ ДОНЕТИ У СЕПТЕМБРУ 2017. ГОДИНЕ

УРЕДБЕ	
Уредба о изменама Уредбе о начину и поступку утврђивања износа просечне пондерисане малопродајне цене цигарета, дувана за пушење и осталих дуванских прерађевина	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 88 од 29. септембра 2017. год.
Уредба о изменама и допунама Уредбе о количини расхода (кало, растур, квар и лом) на који се не плаћа акциза	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 88 од 29. септембра 2017. год.
ПРАВИЛНИЦИ	
Правилник о измени и допунама Правилника о облику, садржини, начину подношења и попуњавања декларација и других образаца у царинском поступку	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 83 од 15. септембра 2017. год.

Правилник о изменама и допунама Правилника о начину обрачунавања и плаћања акцизе, врсти, садржини и начину вођења евиденција, достављања података и подношења пореске пријаве	<i>Сл. гласник РС, бр. 86 од 22. септембра 2017. год.</i>
Правилник о изменама и допунама Правилника о начину и поступку обрачунавања и плаћања акцизе на електричну енергију за крајњу потрошњу	<i>Сл. гласник РС, бр. 86 од 22. септембра 2017. год.</i>
Правилник о изменама и допунама Правилника о садржини, врсти података и начину вођења регистра произвођача алкохолних пића	<i>Сл. гласник РС, бр. 86 од 22. септембра 2017. год.</i>
Правилник о пријави преноса физички преносивих средстава плаћања преко државне границе	<i>Сл. гласник РС, бр. 87 од 27. септембра 2017. год.</i>

ОДЛУКЕ

Одлука о образовању Радне групе за реализацију корективних активности у вези са ревизорским налазима који се односе на ИКТ аспекте функционисања система за управљање претприступном помоћи Европске уније (ИПА)	<i>Сл. гласник РС, бр. 86 од 22. септембра 2017. год.</i>
--	---

ПРОПИСИ ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ	
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2017/1166 of 26 June 2017 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2017/1166 од 26. јуна 2017. године у вези са сврставањем одређене робе у Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 87 од 27. септембра 2017. год.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2017/1167 of 26 June 2017 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2017/1167 од 26. јуна 2017. године у вези са сврставањем одређене робе у Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 87 од 27. септембра 2017. год.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2017/1168 of 26 June 2017 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2017/1168 од 26. јуна 2017. године у вези са сврставањем одређене робе у Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 87 од 27. септембра 2017. год.

COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2017/1169 of 26 June 2017 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2017/1169 од 26. јуна 2017. године у вези са сврставањем одређене робе у Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС, бр. 87 од 27. септембра 2017. год.</i>
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2017/1170 of 26 June 2017 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2017/1170 од 26. јуна 2017. године у вези са сврставањем одређене робе у Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС, бр. 87 од 27. септембра 2017. год.</i>
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2017/1232 of 3 July 2017 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2017/1232 од 3. јула 2017. године у вези са сврставањем одређене робе у Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС, бр. 87 од 27. септембра 2017. год.</i>

COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2017/1233 of 3 July 2017 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2017/1233 од 3. јула 2017. године у вези са сврставањем одређене робе у Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 87 од 27. септембра 2017. год.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2017/1234 of 3 July 2017 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2017/1234 од 3. јула 2017. године у вези са сврставањем одређене робе у Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 87 од 27. септембра 2017. год.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2017/1266 of 11 July 2017 repealing Regulation (EC) No 2494/96 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2017/1266 од 11. јула 2017. године о стављању ван снаге Уредбе (ЕЗ) број 2494/96 о сврставању одређене робе у Комбинованој номенклатури	Сл. гласник РС, бр. 87 од 27. септембра 2017. год.

COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2017/1267 of 11 July 2017 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2017/1267 од 11. јула 2017. године у вези са сврставањем одређене робе у Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС, бр. 87 од 27. септембра 2017. год.</i>
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2017/1268 of 11 July 2017 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2017/1268 од 11. јула 2017. године у вези са сврставањем одређене робе у Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС, бр. 87 од 27. септембра 2017. год.</i>
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2017/1465 of 9 August 2017 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2017/1465 од 9. августа 2017. године у вези са сврставањем одређене робе у Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС, бр. 87 од 27. септембра 2017. год.</i>

COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2017/1472 of 11 August 2017 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2017/1472 од 11. августа 2017. године у вези са сврставањем одређене робе у Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 87 од 27. септембра 2017. год.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2017/1476 of 11 August 2017 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2017/1476 од 11. августа 2017. године у вези са сврставањем одређене робе у Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 87 од 27. септембра 2017. год.
COMMISSION IMPLEMENTING REGULATION (EU) 2017/1477 of 11 August 2017 amending Regulation (EC) No 1051/2009 concerning the classification of certain goods in the Combined Nomenclature УРЕДБА КОМИСИЈЕ (ЕУ) О СПРОВОЂЕЊУ број 2017/1477 од 11. августа 2017. године о измени Уредбе (ЕЗ) број 1051/2009 у вези са сврставањем одређене робе у Комбинованој номенклатури	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 87 од 27. септембра 2017. год.

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

336

БИЛТЕН: службена објашњења и стручна
мишљења за примену финансијских прописа,
главни уредник Горана Грозданић. – Год. 32,бр.
1 / 2 (1992) – . – Београд: Министарство
финансија Републике Србије,
1992–. – 20 цм

Месечно. –
ISSN 0354-3242 = Билтен, службена
објашњења и стручна мишљења за примену
финансијских прописа
COBISS. SR-ID 43429132